

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீதி

SAIVANEETHI

மலர் 07

சுபானு - ஆனி

JUNE - JULY 2003

இதழ் 03

தொண்டர் நாள்தொறுந் குகத்செய
அருள்செய்கே தீச்சர மகூதானே

எழுபத்தைந்தாவது இதழ்

ரூபா 25/=

சைவநீதி மாத இதழ்

பெறுமதி வீபரம்

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏசையை நாடுகளில்

ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்டிரலிங் பவுண்டு 10 டாலரையு US\$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ற சிந்தனை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா சிவப்புவெண்கள் முகவரி:

C. Navaneethakumar

No.30, Ramya Road, Colombo-04,

Sri Lanka.

Phone No: 580458

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
01. உத்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருவெண்ணெய் நல்லூர்	03
02. சைவ சிந்தாந்த களாந்தி செந்திநாதையர்	06
03. வீழேக சந்தாமணியிலிருந்து	09
04. வீரபத்திரக கடவுள் சபர வடிவங்கொண்டது	10
05. பத்மெணர் சித்தர்கள் ஸ்ரீ சீர்காழி சட்டநாதர்	11
06. ஆறுவது சினம்	12
07. காரைக்கால் அம்மைபாரிள் பக்தி கலையாச்சியம்	13
08. உமாபதி சீவத்தின் தத்துவச் சிந்தனை	15
09. சுற்றாடு மாதோட நன்வகர்த திருக்கோழிவரம்	20
10. சிவப்பிரகாசம்	27
11. அன்பழிப்பு - அன்பளிப்பு	30
12. சிவாலயங்களில் துவாரபாலகர்கள்	33
13. சைவ பூஷணம் தமிழ் விளக்கம்	36
14. நீனைவற்ற கொள்வதற்கு	

சைவநீதி இதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -இதழ் நிர்வாகிகள்

தமிழக அரசுத் தலைவரின் ஆணர்
28 ஆடி சூது மகா சன்னிதாணர்
சீரவளர்ச்சி சீவப்பிரகாச தேர்சு
புறமாச்சாரிய கவையினர் துவர்கல்

திருநாவுத்தூறு - 600 013.
முதலிய புறம் (மாவட்டம்)
முலையினர் சன். 14364 - 250031

முள்: 24-05-2023

தமச்சீவய வாதழல் தமவர்கல் வாதழல்
திரவயினவாதழல் தமவர்கல் திரவயினவாதழல்
திரவயினவாதழல் தமவர்கல் திரவயினவாதழல்
திரவயினவாதழல் தமவர்கல் திரவயினவாதழல்
திரவயினவாதழல் தமவர்கல் திரவயினவாதழல்

அருள் வாழ்த்துரை

"மேன்மைக்காய் வசவகீத
விளங்குத உலகம் வல்லம்"

- கங்கராணர்

மேன்மைக்காய் மெய்யானது என்கிறதற்கும், அதுமால் சுவை தென்பினும் மேன்மை கொள்ளுது கைமந்தி வல்லா
புலப்படுகிறது.

வசவகீத, உலகியல் கலந்த மெய்யினவாதழல் பாரமார்த்திகளான துயா யுர்க்காக்காரம், பாரமார்த்தியல் ஒலிசீர்
ஒன்று சேர்ந்து விளங்கும், திருநாணசம்பகந்தர் 'மேன்மைக்காய் வல்லம் வசவகீத' என உலகியலாகக் கூறி, 'மேன்மைக்காய்
வல்லம் கங்கீத மாதிரித் துறவியினர் வல்லம் விட்டு தெரிவாரும் உடல் கபாலினர்.

மேன்மைக்காய் கலந்த மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் அருள் திரு. வ. செல்வமயா அருளினவாதழல்
கொ க்குதமாதழல் திரு. வே. திருநாணசம்பகந்தர் அருளினவாதழல் பதிப்பாசிரியர்களும், கிரு. வி. நவநீதமுயர் அருளினவாதழல்
மேன்மைக்காய் கலந்த மெய்யினவாதழல் வசவகீத ஒன்று இகடு, எழுபத்தாண்டுகள் இகடுகொ கொள்வதற்கு
இவ்வாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல்
மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல்
மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல் மெய்யினவாதழல்

அருளினவாதழல் மெய்யினவாதழல்

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு
3. கந்தராயர்த்தி கவாமிகள் அருள்பது

பண்-இந்தளம்

திருவெண்ணெய் நல்லூர்
 ஏழாம் திருமுறை
 குருவகுள்
 திருச்சிற்றம்பலம்

பிரத்தாயிலற சூடிபெரு மாணையரு ளாளா
 எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
 ஸ்வந்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றுறையுள்
 அத்தாயுனக் காளாயினி யல்லேனென ளாமே. 01

நாயேன்பல நாளநினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
 பெயாய்த்திரிந் தெய்த்கேன்பெற வாகாவருள் பெற்றேன்
 வேயார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றுறையுள்
 ஆயாயுனக் காளாயினி யல்லேனென ளாமே. 02

யல்வேமற வாதேநினைக் கின்றேன் மனத் துன்னைப்
 பொன்னேமணி தானேவய் ரம்மேபொரு துத்தி
 பின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றுறையுள்
 துன்னேயுனக் காளாயினி யல்லேனென ளாமே. 02

முடியேனிணிப் பிறவேன்பெறிகள் மூவேன் பெற்றமூர்த்
 கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக் கொண்ணீ
 செய்யார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றுறையுள்
 அடிகேருனக் காளாயினி யல்லேனென ளாமே. 04

பாதம்பணி வாய்கள்பெறு பண்டமது பணியாய்
 ஆதன்பொரு ளானேனறி வில்லேனரு ளாளா
 தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றுறையுள்
 ஆத்யுனக் காளாயினி யல்லேனென ளாமே. 05

தண்ணார்புர சூடிதழல் போலுந்திரு மேனி
 எண்ணார்புர மூன்றுமொரி யுண்ணுகை செய்தாய்
 மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றுறையுள்
 துண்ணாயுனக் காளாயினி யல்லேனென ளாமே. 06

ஊனாயுரி ரானாயுட வானாயுல காளாய்
 வானாய்நில ளானாய்குட ளானாய்மலை யானாய்
 தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றுறையுள்
 ஆனாயுனக் காளாயினி யல்லேனென ளாமே. 07

ஏற்றார்புர மூன்றுமொரி யுண்ணச்சினை தொட்டாய்
 தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீர்
 ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றுறையுள்
 ஆற்றாயுனக் காளாயினி யல்லேனென ளாமே. 09

பெறுகின்ற பணம் பெரியது என்கின்ற வேளம் என்னும் கட்டளையிட்டிருக்கிறீர். முதலாளிகள் விற்கும் கிடைக்கின்ற பெண்ணையாற்றின் தென்பாலுள்ள திருவெண்ணைய நல்லூர் திருவாரூர் குறையிலுள்ள ஆத்யாவலே! இனிமேல் உமக்கு நான் அடியையல்லேன் எனல் பொருந்துமே?

06. ஐயர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனைத் தரித்தவிரே! நெருப்புப் போன்ற திருவெண்ணைய உடையவிரே! படைவருடைய முயற்சிகளும் தீப்பற்றியெரியும்படி சிறித்தவிரே! மூய்மீற சிறந்து விளங்குகின்ற பெண்ணையாற்றும் கடியின் தென்பால் விளங்குகின்ற திருவெண்ணைய நல்லூர் திருவாரூர் குறையும் விளைய இனிமேல் உமக்கு நான் அடியையல்லேன் எனல் பொருந்துமே?

07. தென் பாய்கின்ற பெண்ணையாற்றுகளையின் தென்பால் அடியத்தள்ள திருவெண்ணைய நல்லூர் திருவாரூர் குறையும் விளைய இனிமேல் உமக்கு நான் அடியையல்லேன் எனல் பொருந்துமே?

08. பசைவரது புரக்கம் முன்னர்புற தீபுள்ள வில்லைத் தொட்டவிரே! தெளிவற்ற பெயர்களைப் போல் திரிவேணோ? அந்திவண்ணிரே! கங்கையைச் சடையில் ஏற்றவிரே! (ஏற்றாய் - தீபத்தை உடையவிரே) என்னும் திருப் பெண்ணையாற்றின் தென்பாலமைந்த திருவெண்ணைய நல்லூர் திருவாரூர் குறையும் உள்ள (உமையெனும்) ஆற்றையக் காடுபவிரே! நாணுகுது இனிமேல் அடியையல்லேன் எனல் பொருந்துமே?

09. மழநாகிய வாட்படையை வலங்குத்தேந்தியவிரே! வேதங்களைத் தந்தவிரே! உமையெண்ணைய தீபப் பக்கத்தில் பாங்காகக் கொண்டவிரே! உன்னைத் தொழுகின்றவர்களைத் துன்பங்களைத் தரித்தருளுவது உனது தொழில் அல்லவா. சேழலம் பொருந்திய நீரையுடைய (வாய் - தீ) பெண்ணை நதித் தென்பாலுள்ள திருவெண்ணைய நல்லூர் அருட்டுறையுள் உள்ள அடியைத் துணைக்கு இனிமேல் அடியையல்லேன் எனல் பொருந்துமே?

10. காரியெழுத்து (கா) - முகில்) இறக்கிய நிரையை (பெண்ணை) நழியை வந்தி (அடைந்து) திரையாகிய கரங்களினால் கரை கல்லிப் (கரையை அடித்து) பல வகை மணிகளானார் அழகிய கொண்டு (உந்தி) வந்து வீசிப் புரியெங்கும் பரக்கும் புண்ணைப் பெற்ற சிறப்புடைய பெண்ணையாற்றின் பெண்ணையுள்ள திருவெண்ணைய நதிக்கரை அருட்டுறையுள் வீற்றுள்ள திருவாரூர் பிராணகிய அவனுக்கு இனிமேல் நான் அடியையல்லேன் எனல் பொருந்துமே? அருட்டுறையுள் வீடுபுறானுக்கு அருவாயிய பாயர் ஆளலேன் எனல் பொருந்துமே எனவும் சொல்லலாம்.

வருவது அத்தனி வருமாறு

"இக்காலத்து எய்துத்தப் பிராமணருள்ளே பவர் அறுபத்து மூன்று நாயகனாரை வழிபடக் கூகயிற்றர்கள்; அவர்களுடைய உறுசுவங்கனிலே வேதபாரமணஞ் செய்ய யாருக்கின்றார்கள்; அவர்களுடைய அருமை வெருணாகளைச் சிறிதும் சித்தியாது அவர்களை வேண்டியவாரே நந்தியகியின்றர்கள். ஐயையோ! இது எவ்வளவு அதிபாதகம்! அநுபாய சோழமகாபாஜா பெரிய புராணஞ் செய்தருளிய தேகயிழை நாயகனாரை பாளை மீதேற்றிக் தாமே வெவ்வயறும் வீசி நகர்வலஞ் செய்கித்தபொழுது, திங்கலை வாழத் துணர்கள் வேதபாரமணஞ் செய்யுகொண்டு வழிவர்கள் என்று உயமா டிசிவாசாரியர் தேகயிழை பாரணத்தின் கூறியிருக்கியின்றாரே. அங்ஙமாதவும், ஆய்வெயிராணத்திற் ளுள்ளிட்ட அறுபத்து மூன்று நாயகமர்களுடைய உறுசுவங்கனிலே வேத பாரமணஞ் செய்யலயாதென்று சிறிதும் பழி பாவங்கடது அஞ்சாது பீதறியுதல் எவ்வளவுவோறு யாமல்!

"மாங்கல்யமிகுந்த தீர்த்துக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் நாயகருக்குத் துரோகம்பெய்து இல் வெறுக்கிறுந்த பெண்களுக்கிடையே விழுந்திருக்கிறாட் டுங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு ஆயிவ்வங்களுக்க டுரிய சிவபெருமாமோடு பகக்களைச் சாமணைக் காரியம், சிவவாயகயிப சிவாகமங்கலை நிந்தித் தும், அச்சிவபெருமானுக்குத் துரோகிகளாய் ஒழுதும் இவர்கள் மற்றைய பெண்களுநானி செய்யக் கூசுவார்கள்! ஐயையோ! இச்சிவபெருமாமோடுகளை நம்முடைய கைகையாய்கள் வலங்கடதலும், இவர் களிடத்தே புகித்தலும், இவர்களை விவாகம் சிர்த்தம் முதலிய கருமங்களிலே டயவ பாத் திர யாகக் கொண்டு தாம் வருந்தித் தேடிய கொருள் களைப் பாழுகயிவாழ்த்து ளிவாய் நுகுக்குக்கு இவையாதலும் எவ்வளவு அறியாமல்!

"ஓ! சைவசமயியளே சைவசமயியளே! உங்கள் பழிரே அறுபத்துமூன்று நாயகமர்களை

நந்திக்கடும் வளர்த்துநகளைக் காணுந் தேவரும் தீந்த ளுந்து வினாக்கவளையக் கேட்டு அவர்களைத் தலைகுவிவ்ப்பது அவர்கள் வாயை அடக்குங்கள். அவ்வினாக்கள் இவை:

- (1) "ஓ எம்மார்ப்புகளினே, உங்கள் மகதாபகராசிய ஆசாரிய) அங்கராசாரியரோ அன்றோ?
- (2) சௌந்தரிய வாரியம் சீவானுடய வகர்ப்பும் சிவபுஜங்கடும் உங்கள் சங்கராபாபிர செப்த சிரந்தங்கனோ அன்றோ?
- (3) அறுபத்துமூன்று நாயகமர்களுள்ளே திரு ளுணைசம்பந்தமூர்த்தி நாயகனரைச் பெளத் தீய வகரியிலும், கண்ணப்ப நாயகனரைச் சீவானுடயவகரிப்பிலும், இயராணை நாயகனரையும் சிறுந்தொண்ட நாயகனாரையும் சிவபுஜங் கத்திலும் உங்கள் சங்கராபாபிர துதித்திருக் கின்றாரோ அன்றோ?
- (4) உங்கள் அருநாகசிய சங்கராபாபிராலே துதிக்கப்பட்ட நாயகமர்களை நங்கள் நிந்தித்தலி னாலே ஆசங்கராசாரியரிடத்திலே அறியா வாயை ஏற்றுப் புகுந்தீர்த்தகர்கள் அழிவ்களோ அன்றோ?
- (5) அறுபத்துமூன்று நாயகமர்களை வணங்கும் பிராமணர்கள் பழிதற்களாலுள்ளே போலுநர் நங்கள் அவர்களைத் துதிக்கும் சங்கராசாரி யரைப் பத்திர எனச் சொல்லாது சொல்லி அவைய நங்கள் வணங்குகலாறு பழிதீர்ந் பத்திரர்களாயிவ்களோ அன்றோ?

"அகத்தியன் சனைன் முன்னோர்
அத்திரி வகிட்டன் என்பான்
சுகத்தயர் பிருகு மேலார்
ததீசி வெஞ்சாபத் தியோவ்
பகைத்திடு புலத்தை வென்ற
மூசரவ் இணைய பாலார்
மகத்திணை யிகழா விண்டு
வருகிலே யோஜாப் என்றார்"

* தந்தையென்றும் பிராமண இருபுகளான அகத்தியர் முதலியவர்கள் நக்கநனுடைய யாகத் துக்குப் போக மறுத்துவிட்டார்கள். தக்கநனுடைய யாகம் சிவபெருமானை நிறுத்தியின்ற வர்சை தவறிய பாவம் அழுவாமல் ஆகிய முனிபுகவர்கள் அங்கே போகக் கூலி விட்டார்கள். தந்தை முனிவர் மாத்திரம் மனங்கொளாமல் அங்கே போய், அந்தத் தக்கநனுக்கு எத்தனைவரையோ புழப்பியவர்கள் ஆறினார். அவன் கோவலிவலை. அவருக்குக் கோபம் வந்ததால் தூ. அலைவைப் பபிக்கின்றார். சபீத்த பிரக.

"அங்கணுறு மலையிபார் தம்முக்கோக்கி
அந்தணரில் அழிதூ ஆணீர்
உங்கள் குலத்தலைமைதனை தீழ்த்திட்டீர்
கேவலிவலை உரைக்கலும்றான்"

(அழிதூ - போர்)

"போசரிய மலையகளெல்லாம் மரபுறள்
எனவணங்கியப் பெரிது போற்றும்
சசனையும் அன்பரையும் நிற்பொடுகண்
றவையிலையும் தீழ்த்து நீவிர்
காசினியின் மலையகளாய் எந்நாளும்
பிறந்து தீழ்த்து கதிபுணாது
பாசநம் விடைப் பட்டு மறை உரைபா
வேழி யதனிற் படுதிர் என்றான்."

* மலையிபார்வரின் தந்தை தக்கன் யாகத்தில் பங்கு பற்றாவிடுகலானால், யாரைநெடி திறம்பிப் புழிபிற் பிறந்து தீழ்த்து உழைக்கடவீர்கள்" என்று தந்தை முனிவர் சபிக்கின்றார்.

முனிவர்களின் சபத்தினாலோ வேறு எந்தக் செயல்களினாலோ அறியோம், இந்தப்பூய்யிலே "மீண்டிய மாயாவாதமென்னும் சண்மாரதத்தன்" அடிப்பட்டு ஏகாத்வாத வகையார் சிக்கன்காண்பு பிராமணர்கள் சிரஸ் மலையு என்கையதற்கு ஒரு சிலகீ.

ஒரு மச்சியப்ப சிவசாரிய கவாயிகள்.

"கத்த வாதான முதலிய தந்திரத் தொகுதி உயத்துணர்ந்திடு நிரகு ஒருசிறி துவர்வார்"

என்று அருள்னார்.

ஒரு அருணாங்கி சிவசாரியர்.
"நானே பிரமம் என்னுரைத்து
நூலம் யெய்த்தேர் என எண்ணி
அனே புகுந்து தினறுயிரகட்
குபதே சங்கள் உணர்த்து வரும்
மாண மத்திகே டனுமாய
மாயா வாதி யோபகித
தானே உ வரக்கும் அந்நூலின்
உண்மை தன்னைச் சாற்றுவாய்"

என்று அருளிச் செய்தார்.

ஒரு உமாயி சிவசாரியர்.

"நான் பிரமம் என்பவர் பாஸ்
நண்ணாதே"

என்று அருளிச்செய்தார். இந்தக் காலத்தில் இது மயாலிகள் கூற்றுக்களைச் சீர்த்துத் தவிர்ப்பென்பிற்றவர் எத்தனை பேர்!

நான் பிரமம் என்பார் பாஸ்
நண்ணாதார் யார்?

இந்த சார்புமலையிலே ஒரு செந்திரானதவர் சீர்த்துக்கத் தொல்வினார். "ஏத்திடு கருதிகள்" என்ற மயாலிலே மச்சியப்ப சிவசாரிய கவாயி களாலே மாராயப்பட்ட வியாச பகவானுக்கும் சாணநயத்தம் தொடர்புண்டா? என்ற அந்நனுடைய அறாய்ச்சி தொடங்கியது. பிரமகுத்திரத்துக்கும் சம்பர் பாஷ்யத்துக்கும் தொகு இல்லை என்ற முடியும் அவர் வந்தார். தம் மயால் பெருள் ஆவ் மூன்றையும் இந்த அறாய்ச்சியை அர்ப்பனாது செய்தார் என்பதில் என்னவிலையும் பத்திரகம் தில்லை.

செந்திரானதவர் காயி வாயியம் அங்கே சாணநயத்த மயா பணிதீர்கள் இன் மத்தியிலிருந்து

கல்வியைத் தரும் நல்ல நூல் ஆகியிருக்கிறது. இது மலையிபார்வரின் தந்தை தக்கன் யாகத்தில் பங்கு பற்றாவிடுகலானால், யாரைநெடி திறம்பிப் புழிபிற் பிறந்து தீழ்த்து உழைக்கடவீர்கள்" என்று தந்தை முனிவர் சபிக்கின்றார். முனிவர்களின் சபத்தினாலோ வேறு எந்தக் செயல்களினாலோ அறியோம், இந்தப்பூய்யிலே "மீண்டிய மாயாவாதமென்னும் சண்மாரதத்தன்" அடிப்பட்டு ஏகாத்வாத வகையார் சிக்கன்காண்பு பிராமணர்கள் சிரஸ் மலையு என்கையதற்கு ஒரு சிலகீ. ஒரு மச்சியப்ப சிவசாரிய கவாயிகள்.

பீரமதுத்திரத்துக்குள் அங்குள்ள பிறரும் வகுத்த பாஷாங்களை எழுத தென்னாள் படித்தார். நிலைகண் சிவாசாரியர் பிராகுத்திரத்துக்குச் சென்ற பாஷாங்களைத் துறியிடு பொழிபெயர்ப்பு நடு பெய்தார். அன்றி சங்கரர் பத்து உபநிஷதங்களுக்குச் செபித விபாக்கிபாணங்களைப் படித்தார். படித்த பிறகு அந்த மலாலை பெய்த ஆரம்ப சிகளின் பொழிபெயர்ப்புகளே.

- 1) நிலைகண் பாஷ்யம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.
- 2) சிவஞானபோது வரணாலங்கார சீமம்
- 3) வைவ வேதார்த்தம்
- 4) தேவாரம் வேதார்த்தம்
- 5) வைவிக சத்தாத்துவத சைவ சித்தாந்த தத்துவப்படம், அதுபற்றிய வினாவினா, என் துள் நூல்கள்.

இவற்றுள், நிலைகண் பாஷ்ய மூலத்தில், இரண்டாம் உபக்கிரமலிகைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஒன்று உபநிஷத உபநிஷத மணிகை; மற்றது பிராகுத்திர உபநிஷத மணிகை. இவை இன்றும் வைவிகத்திற்கு கலப்பாசாரிய சார்புதின் இரண்டிற்குள் என்றே வருணிக்கத் தக்கவைகள். ஒன்பொன்றும் தனித்தனி போடி போன் பெறும்.

வேதங்கள் ஆகப்பெறும் புராணங்கள் இது காசங்கள் என்றிருக்கின் திருமுறைகள் காத்திரிகள் எல்லாம் ஆராபந்து ஆக்கப்பட்டவைகள் அந்த உபக்கிரமலிகைகள் ஆராபந்துகளை வகுப்பாக ஏசாதார்பதிகள் வைவ சித்தாந்த கலப்பாசாரியைச் சேர்ந்தவர் பெய்த அபாது பெயர்வளை அந்த உபநிஷத மணிகைகள் கையும் மெய்யுமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த உபநிஷத மணிகைகளும், ஐயர் அவர்களின் தத்துவப்படமும் அதன் விளக்கமும் பார்ப்பாணைக கலாசாரத்தின் கலங்கரை விளக்கங்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். இவற்றுள், தத்துவம் பா விளக்கத்தில் வரும் ஒரு அடிக் குறிப்பும், வைவ சித்தாந்தத்தில் ஒரு குறிப்பும், மயவ வேதாந்தத்தில் ஒரு குறிப்பும், ஐயர் அவர்கள் இயற்றிய அநேகபுராண நவநிதத்தில் வரும் ஒரு குறிப்பும் மயவிக இன்றிபவையாதவைகள்; ஐயர் அவர்கள் நமது கலாசாரத்துக்குச் செபித அரும் பெரும் முயற்சியைக் காட்டுபவைகள்.

நன்றி
கந்தபுராண கலாசாரம்

விவேக சிந்தாமலியில் தந்தது

கெழிபந்தான் மங்கையாருக்கு ஒரு குன்றன்
கேள்வியில்லா வரசனா லுலகம் பாரதம்
தற்புத்தி மந்திரியா லுலகக் கீணம்
சொற்கேணம் பிள்ளைகளாந் குலத்துக்கீணம்
நற்புத்தி கற்பித்தா லுலக் கேளார்
நன்மைசெய்யாத தீமைபுடையாந்து செய்வார்
அற்புதிரா ழுணங்கிற பெருமை தாழும்
அறிபதவல் கோபத்தாலுந்து போமே. 16

மங்கையர்க்கு காப்பத்தலை அழகு குறையும். கேள்வ குறையில்லா அரசனால் உலகு பாழாகும். (கீர் விளார்க்கு நீதி எழற்காத அரசன் எனவும் சொன்ன கொள்ளார்) அரசாங்கத்துக்குத் துர்புத்தியுள்ள மந்திரிகளால் கெடுதல்புண்டாகும். அறிவில் வர்க்கு நல்ல மக்கிகளைச் சொன்னாலும் கேளார். நன்மை

செய்பவர்க்கு உடனே தீமையைப் பாராட்டிப் பெய்வார். இவ்வீதியான சிறியவர்களைக் கடினவர் மயிமை குறையும். போபத்தினால் அநுமைபாழிப தவம் சிவெழுது போதும்.

தன்னுடன பிரவாததம்பி தலைப் பெறாத தாயாந்தலை அல்லியரிடத்துச் செல்ல மரும்கொழுநி வேசியாலை மன்னியினாடிகள் கல்வி மறவை யாட்டி வாழ்க்கை இல்லவைய் கருமாயா மிரும்பத்துக் குடிவாநன்றி. 17

உடனி பிறவாத சகோதரன், தன்னைப் பெறாத தாய், தந்தையர், பிறரிடம் உள்ள செல்வம், பொரு ளிழலை பெண்ட வேசியானை, ஏடபுலெழுதிப் நுக்கும் கல்வி; அயலான் மனைவியோடு கூடிய கார்க்கை இந்த அறு வகைகளும் தக்க சமயத்துக்கு உதவ யாட்டா.

Please understand, also, are very excellent ones, if they have time to keep silence before our journey.

வீரபத்திரக்கடவுள் சரப வடிவங் கொண்டது

சிவரீ. ச. குமாரசாமிக் குருக்கள்

முன்னொரு காலத்திலே இரணியன் என்னும் ஓர் அசுரன் பிரமாவை நொய்யிப் பெருந் தகைத் செய்தான். பிரமதேவன் கோபங்றி, "இரணியனே! நீ விருய்யிய ஈரங்கள் பாலை? சுறுதி" என்று விவலியருளினார். இரணியன், பஞ்ச புதங்கள், பிடுங்கங்கள், பாசிகள் முதலியவற்றினால் இர விஷம், பகலிஷம் இறவாதிருக்க வேண்டும், இர விஷம் எனது உடலினின்று ஒழுகிய உதிரத் தில் ஒரு தன் நீலத்தில் விழுந்தாலும் உடலே அவவதிரத்துளி என வடிவு பெற்று என பகைவர் களை அழகிய வேண்டும்" என்று வேண்டினான். பிரமதேவர் "அவ்வாயே அழகை" என்று சூழி மலந்முடிருளினார். அளன் தருக்கும்படி, தேவர் முடிவி போரை வந்ததிக்க கொடுங்கோன் செலுத்தி வந்தான். அளனாளுகை யால் அவ்வளவும் "இரணி பாய நம்" என்யே முதற் கூறித் தங்கள் சுருமங்களைத் தொடங்குவார்கள். அங்ஙனம் நிகழும் காலத்தில் அவ னுக்குப் பிரகலாதன் என்னும் பெரு ளன் ஒரு புத்திரன் பிறந்தான். அவனுக்கு ஐந்து வாய்க்கான பின்னர் இரணியன் கக்கிரா சாரியருடைய புத்திரர் இருவரிடத்தில் வீத்தை சுற்றும்படி அனுப்பினான். அவர்கள் அப்பதல் வனுக்கு ஆரம்பத்தில் "இரணியாய நம்" என்று பெயர்விக் கொடுத்தார்கள். புதல்வன் "நமோ நாராயணாய" என்று கூறினான். பெயரின் புத்திரர்கள் கோபமுடைய யார். இரணியன் பற் போய்ப் பிரகலாதனைப் செய்கையைக் கூறினார்கள். இரணியன் தன் மகனை அழைத்தி, "உவங்கும் கூரிய முதல் வாக்சியத்தைக் கவலியாய், வேறு மது சொற் றனை" என்று கோபத்துடன் விவலினான். பிரக லாதன் "நமோ நாராயணாய" என்றான். கொடி போன் கருள் சீர்ப்பங்கொண்டு மகனை வெட்டு

வீத்தான். அவனுடைய சீரம் உயரகை பகலில்கை. இரணியன் வி ளுட்டுவித்தான். அது அவனுக்கு வாந்தனப்பது பாங்குகளைக் கடிக்கும்படி ஏவி ளான். பாங்குகளின் பற்கள் முறிந்தன. யானை களைக் குத்தும்படி செய்தான். அவ்வகலிவி கந்தங்கள் ஒடிந்தன. தினிலும் இவை போழும் பல தண்டனைகளைச் செய்வீத்தும் அவன் இறக்கவில்லை.

மகன் இறவாததன்மையைக் கேள்வியுற்று, சரப முன்னர் வருவித்தது "என் கையவ் றி" வேறு கா வருண் ஈநீ சொல்லிய அக் கடவுளை என் கண்முள்ளே காட்டு வாயாக; காட்டாநெடுரினையினால் உன்னைக் கொன்று விடுவேன்" என்று கூறினான். அது கேட்ட பிரகலாதன் "திருமால் எல்ல முள்ளவர்" என்றான். இரணியன் "இத்தளவில் அவனைக் காட்டக் கா வாய" என்றான். அப்பொழுது திருமால் அவன் கட்டிய தூண் ல்லுந்து நரசிங்கமாய்ப், போன்ற மாலைப் பொழுதில் இரணிய னைத் தள்ளி மடியிற்கிடத்த, முதலகைப் பிளந்து அவனது உதிரத்தையும் உயிரையும் பற்றினார்.

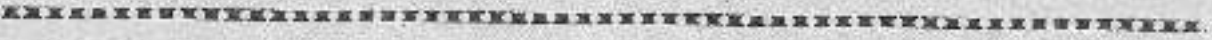
விட்டுவிடுவாயிய முடிவகன் "இரணியனை யான் கொன்றேன்" என்று அகங்கர்த்துச் சீவ ராசிகளை வருத்தியது. பிரமா முதலிய தேவர்கள் சீவபெருமானை வணங்கி, ஆடியெங்களை மூச சத்தை நீயியருளுக" என்று விண்ணப்பித்தனர். வீரபத்திரக்கடவுள், சீவபெருமானது திருவுள்ளக் கருத்தின்படி விடுக்கால்கள் பொருத்திய சரப உருவமேற்று, நரசிங்கத்தைக் கொன்றார்.

மதுரைக் கல்வி நடுமைய அறிவுரை அறிவிப்பு
 வெளியான ஆண்டு, 1988
 304
 கலாநாயகர் விசுவநாதன் சார்பு தருவியைக் கொண்டு உயிர்ப்புத்திரம் பிடுக்கி விடுதலாய்ந்துதலும்
 அறிவுரை பிடுக்கி அனைத்து அறிவுரை கொண்டு மீட்டல்

மொன்ற பின்னர் அறன் தோலை உரித் தெடுத்து
அச்சரப உருவை நீக்கி அதோலைச் சிவன்
சந்திதியில் ஸைத்து வணங்கினார்.

பிரயா முதலிய தேவர்கள் பணிந்து "சுவாமி
இத்யோலை ஆடைபாக அணிந்தருள வேண்டும்"
என்று பிரார்த்தித்தார்கள். சிவபெருமான் அஸ்
விபேர சாதத்யருவினார். விட்டுணுதாம் நாயிங்காவ
தாரம் கொண்டு பெய்த பாவங்களைத் தீர்க்க
வெழுந்த சிவபெருமனுடைய பாதுகாலை அர்ச்
சித்துத் தயவு பதவியை அடைந்தார்.

பதினெண் சித்தர்கள்

(15) ஸ்ரீ சங்கராஜி சட்டநாதர் (திருவங்கம்)

வட இலங்கையின்
மாழ்ப்பானத்தில் கள்
அளவந்த நல்லுரைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்ட
வராகக் கருதப்படுகிறார்.
இவரை சட்டநாதர், சட்ட
முனி எனவும் அழைப்பர்.
இவர் பெருமைபெய்க
சூழும் ஒரு சுண்ண பரம்
பரமக் சகை உண்டு பல தலங்களைப் பாத
யாத்தியை முலைத் தீர்த்து வந்த இவர் இந்தியா
வில் உள்ள தமிழ்நாட்டில் பாதயாத்தியை மேற்
கொண்டபோது திருச்சியில் உள்ள பூரங்கத்தில்
அகலயந்துள்ள திருவரங்களைத் தீர்த்து விடுவார்
அக்கேயபரிஷுக்குச் சென்றிருந்தார். அப்போது
நள்ளிரவைத் தாண்டி விட்டதால் அர்த்தஜாமப்
புசையம் முடிந்து தலைவாழ்பட்டர் மேலினை
முடிவிட்டுச் சென்று விட்டார். இதை அறிந்த
சட்டனாநாதர் "அரங்கநாதர்" என முன்முறை
விழித்தார். சுதலு தானே திரந்து மணியோலைச்
மேளதான ஒலி, மேளதாராயண ஒலி, கீதநிருத்திய
ஒலி, அளவற்ற மயமளின் கூட்டத்தால் ஏற்பட்ட
இரைச்சல் இளைகளைக் கேட்ட மக்கள் அனை
வரும் தீரண்டு மேலிலுக்கு விழுந்தனர். ஆனால்
அங்கு அரங்கநாதர் முண்டிருந்த அபரணங்கள்
மயவையும் சட்டமுன் முண்டிருக்கக் கண்டனர்.
இவ்வரணின் அபரணங்கள் யாவற்றையும் இவரிடம்
இருக்கக் கண்ட மயங்கள் அனைவரும் அரசனிடம்
முறையிட, அரசனைக் கீழைக் அபரணங்கள்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருத்தாண்டகம்

துங்கநகத் தாலவழித் தொலையா வென்றித்
தொகுதிறலவ் விரணியனை யாகவ் கீண்ட
அங்களைத் திருமாலு மயனார் தேடு
மரமுலை யநங்கட னுல் பொடியாய் வீழ்ந்து
மங்கநகத் தான்வல்ல மருந்து தன்னை
வண்கயிலை மாமலையியன் முன்னி நின்ற
செங்களைத் திரிடோனொந் செல்வன் றன்னைச்
செங்காட்டங் குடியதளிற் கண்டே வானே.

Dr. வஸ். வேதநாதன் (B.S.M.S.(India) J.P.)
மருகதம் கிளிவிம், நாசாட்டாம், மன்னார்.

அனைத்தும் சளைந்து புண்ணியாசனாகனம் பெய்து
பின்னும் அரங்கநாதருக்குப்பாடுபட்டனார்கள். ஸ்ரீரங்கம்
ஆலயத்தில் இரவில் நடந்தவற்றைக் கண்ட
வண்ணம் யன்னர் சட்டையதரைக் கேட்டபோது,
தளக்கு ஒன்றுப் தெரியாது என்றும், எல்லாம்
திருவரங்கனின் செயல் என்று கூறிவிட்டார்.
இவரது கூற்றை மொப்பிக்க எண்ணிய அரசன்
ஆய்விப்பீட்டுது சட்டநாதரைப் அழைத்து
தலைபரவரங்களுடன் ஆலயத்திற்குச் சென்றார்.
சட்டநாதர் ஸ்ரீரங்கம் ஆலயத்தில் ஸாசலில்
முன்னின்று "அரங்கநாதர்" என முன்முறை அழைத்
தார். எனவே அதிசயம்! அவை தானாகவே திரந்த
தது. முன்னையது இரவில் எழுந்த அத்தனை
ஒலிகளும் காது செவிடுபடக் கேட்டன. அத்துடன்
திருவரங்க நாதரின் உடலில் உள்ள அத்தனை
அபரணங்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சட்ட
நாதரின் உடலை அணங்கரிக்கத் தொடங்கின.
மனித உருக்கொண்டு வந்த சட்டநாதர்
அரங்கநாதர் என மன்னரிலிருந்து ஊர்மக்கள்
யாவரும் கண்டு சாஷ் நங்கமாக அலரது பாதக்
கமலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி மன்னிப்புக் கேட்ட
துடன் நாமஸ்காரமும் செய்தனர். இவர் திருவரங்
களின் அரங்கநாதர்திலேயே சமாதயில் ஆழ்ந்து
இன்றும் மக்களுக்கு அருள்சுரந்து வருகின்றார்.
சட்டமுனி நிகண்டு, சட்டமுனி 30, சட்ட முனி
சிவயோமத்திரவம், சட்டமுனித் தாண்டகம், சட்ட
முனி முலகுத்திரம், சட்டமுனி வாக்கியம் என்பன
இவர் இயற்றிய அரும்பெரும் நூல்களாகும்.

ஆறுவது சீமை

ச. காரைக்காலர்

உருத்திரமுர்த்தி பெயர்பெய்த வகையில் கோபக்காரன். எதற்குகுந்தாலும் போய்க்கும் குணமுன் மனைவியேயோ, மக்களோ கூறாது மட்டும் போய்ப்பார்வன்.

மாளையில் எழுந்து தன் அலுவலகத்துக்குப் போவதற்கிடையில் பார் மீது போய்ப்பார் என்ற விவஸ்தையே இன்னமால் சீர்ப் பாய்வார். அது அவருடன் கூடப் பிடிந்த குணம்.

அலுவலகத்திற்குக் கிளம்பியவுடன் "இன்று சாந்தாவின்மாம சாலையிற் பிள்ளையுடைய அலுவலகத்துக்குப் பல பரிசுகள் இருக்கின்றனவாம். சீக்கிரமாக விட்டுக்கூட சாந்தாவோ பாயக்கூடியுடன் மனைவியைக் காண்போம்."

ஒருமனையே பரிசளிப்பு பற்றி சூயசுரமொழி விட்டான். மனைவர் மறுத்து இருப்பார், என்று மீண்டும் ஒருமுறை சூயசுரமொழிவிட்டான்.

"சீ..... என்ன சாலையிற்? இன்னமும் யோன்னால் நான் எப்படி ஒரு முடிபார்? நீ இன்னும் நாடகங்களுக்கு முன்பே சொல்லியிருக்காமையே? எனக்கு இன்று மாலை அலுவலகத்தில் ஒரு முக்கியமான காரியம் இருக்கிறது என்று விழிந்து உருத்திரமுர்த்தி."

நான் உங்களுக்குப் போன சிறுமையே சொன்னால் நிங்கள் மறுத்தீர்கள். கண்களில் பொய்யின கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டு காலம் கதைக்க முற்பட்டாள்.

"அப்பா புரோக்கரன் ரிப்போர்ட்டில் கைகொழிந்து போகுகோ" ரிப்போர்ட்டைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு சீமை மகள் சுதன் ஓடி வந்தாள்.

"போடா போ, இருக்க மட்டும் இருந்தீட்டு இருந்தான்" எனக்கு வேறும் விடைகூடா" ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தமால் மகன் மீது எரிந்து விழுந்தாடியே வாய்மூடியச் சென்றார்.

வாலையில் அப்பாவின் சத்தம் கேட்டு எட்டிப் படுத்த கதலுக்கு அப்பா கார்ச்சாரதியைத் தீட்டுவது கேட்டது.

ஒன்றால் பெசாது பணிகளை நின்றுள் சாரதி

சங்கர், அளவீடு மீது மட்டும் இருக்காது, மனைவியின் மீது அவளைக் கிட்டுமற்ற என்பது சாந்தாவுடைய விவஸ்தையது.

முற்கோரியான உருத்திரமுர்த்தியைக் கொண்டு அதற்கும்படி காலம் எடுத்துக்கொண்ட தரம் மெல்லிவிட்டான். காலம் கொண்டு கோலத்தை மாற்றுவதற்குத் தெரியவில்லை. தனது தலைவியையே நோந்துகொண்டு காலம் யாழ்ந்து கொண்டிருந்தான்.

விட்டு வேலைகளில் முழுகியிருந்த காலம் ரெஸ்டிபொன் மான்செத்தம்மேட்டு ரிஸிவரைத் தூக்கினான்.

"அப்பா ஐயாவது உடம்பு கசியவில்லை. தடுமடாக் ரிப்போர்ட்டுப்போயிருக்கிறார். மீது வேலாக்கோ" அலுவலகத்தில் இருந்து போள் வந்தது. கைவேலைகள் போட்டுவிட்டு அரக்கப் பரக்க டாட்டர் வீட்டுக்குச் சென்றான் காலம்.

உருத்திரமுர்த்தி டாக்டர் கிட்டுக் கட்டிலில் படுத்திருந்தார். பக்கத்தில் அலுவலக அலுவலர் ஒருவர் சோகமாக உடம்பாற்றிநின்றார்.

"என்ன ஆயிற்று? விட்டில் இருந்து கிளம்பும் போது நல்லாகத்தானே இருந்தார்?" டாக்டர் முயற்சிதான் பார்த்துக் காலம் கவலையுடன் கேட்டான். அவருடைய காலம் குறிப்பிட்டு காலம் காலம் சிவபாலனுக்கு உருத்திரமுர்த்தியைப்பற்றியும் அவருடைய முற்சொல் பற்றியும் நன்கு தெரியும். காலம் அறிந்தவரான டாக்டர், "அப்பா உங்கள் கவலையுடைய பிரஷர் சந்திப்பாது என்று கண்டுவிட்டது. அக்காலம் தலைவியும், மயக்கமும் வந்து விட்டது."

"இப்ப எப்படி இருக்கிறார் டாக்டர்" கர்சனை போதி காலம் கேட்டான். "இப்போது மருந்து, மருத்தியும் கொடுக்க இருக்கிறேன். அவருக்குப் பாரிபிடும்படியாக ஒன்றும் இல்லை."

யிருதி 35 பக்கத்தில்...

காரைக்கால் அம்மையாரின் பக்தி வைராக்கியம்

சீமா.க. சிவசேகரி

தேவாரம் பாடிய மூவருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவர் காவிரிக்கால் அம்மையார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தங்கள் அற்புதத்திருவந்தாதி, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திருவிர்வா மணிமாலை என்பனவாகும். இவை பதினொன்றாம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பரமத்தன் என்ற வணிகனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்ட புனிதவதியார் வாழ்வில், மாங்கனி ஒன்று விளைபவர்போல, மனைவிபாச சோதிக்க எண்ணிய கணவனுக்கு இறைவனை வேண்டி மாங்கனியை ஏரலையுத்தக்கொடுத்தார் அம்மையார். மனைவியின் தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்த பரமத்தன் அம்மையாரோடு வாழும் அருகமை கவக்கு இல்லை என்பதை உணர்ந்து பரிந்து சென்றார். வேடுவருத்தியை மணந்தார். தனக்குப் பிறந்த குழந்தையையும் புனிதவதி என்று அம்மையாரின் பெயரைச் சூட்டி மகிழ்ந்தான்.

அம்மையாரின் சுற்றத்தார் கணவரிடத்து இளரைக் கட்டிச் சென்றனர். பரமத்தரோ, அம்மை யான வளங்கி கடவுள் தன்மை பொருந்திய அவரோடு வாழ்தல் அர்ஜு என்று சிறிவார். அது வரை கணவருக்காகத் தாய்கி நின்ற உடலை நீக்கிவிட்டுப் பேயுருவைத் தருமாறு சிவனை வேண்டினார். பேயுரு பெற்றுச் சீவகணக்கருள் ஒன்றானார்.

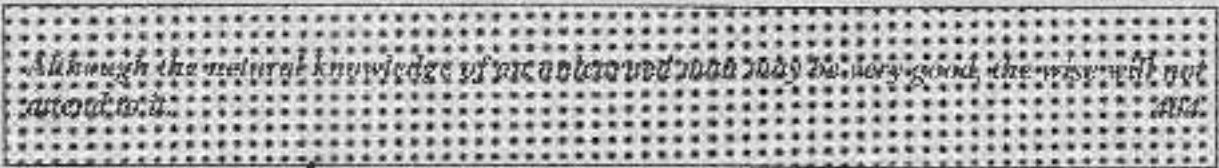
இவர் பாடிய "அற்புத்திருவந்தாதி" நூற்றி

யொரு வெண்பாக்களைக் கொண்டு, அழகுசி என்பது முதற் செய்யுளின் ஈற்றுச்சொல். அடுத்த செய்யுளின் ஆதிபாக எய்தலது. ஒராமலை போல் தொடர்ந்துவரும். இச்செய்யுள்களிலே முதற் செய்யுளின் முதற்சொல் இறுதிச் செய்யுளின் ஈற்றுச் சொல்லாய் வரும். இவ்வந்தாதியிலே அம்மையார் இறைவன் மீதுட்காண்ட பக்தி வைராக்கியம், சிவசிந்தனை, ஆழாத அன்பு அன்பு காரணமாகப் பிறந்த உர்மை என்பன தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

இளமைக்காலம் முதல் சிவசிந்தனையுடன் வாழ்ந்தவர் அம்மையார். இறைவனை வேண்டிப் பேயுரு பெறுவதற்கு முன்னமே இறைவனுடைய நினைவில் தீரைத்தவர். தான் சீவன் மீது கொண்ட ஆராதனைப்போவையும், உரிமைப்பார்ப்பக்தி உணர்வீனையும்,

அன்றுத் திருவுருவம் காணாதே ஆட்பட்டீன் இன்றுத் திருவுருவம் காண்கிலேன் - என்றுந்தான் எவ்வருமோன் நம்பிரான் என்பார்கட் கொன்றுரைக்கின் எவ்வருமோ நீன்னுருவம் ஏது?

என உரிமைபுடன் இறைவனிடம் வினவுகின்றார். உன்னுருவம் எப்படி இருக்கும் என்று கேள்பேர்க்கு நான் என்ன உரைப்பேன். கேட்கும் அளவிற்கு இறைவனிடம் உரிமை புண்டிருந்தார் அம்மையார்.

நான் பிறந்து பொழி பரீன்று பொத்தொங்கிய நான் முதலாக உன்மீது அன்பை வைத்திருக்கின்றேன். எனது அன்பு நாளாக, நாளாகக் கூடிக்கொண்டே வருகின்றது. தேவ)மளின் தயாரினைத் தீர்ப்பதாக ஆலகாலத்தை உண்டு கறைமயமாக்க விரங்குகின்ற இறைவா எனது இறை எப்போதாவது உன்மீது அன்பு கொள்ளும்? என்று பரீவோடு கேள்விக்கொண்டார் அம்மையார். எனது தீர்ப்பு என்று அம்மையார் குறிப்பிடுவது இறைவனைக் காணாமையால் அன்றாடம் ஏற்பட்ட கவலைப்போதும்.

பிறந்து பொழியியின்ற பின்னெல்லாம் காதல் சிறந்ததின் சேவயே சேர்ந்தேன் - நிறந்ததிலும் மைக்குறாவற்ற கண்டத்த வானோர் பொருமானே எஞ்சுகின்ற தீர்ப்புதீர்.

நான் உன்னைப்பே நினைத்து வாழுகின்றேன். நீயே பிறருடைய இடங்களைத் தீர்த்திருப்பாய். உன்னை நினைத்து உன் நினைவிலே வாழும் என துன்பத்தை எப்போது தீர்த்தாய் போகின்றாய் என்ற இறைவனைக் கேள்வி கேள்விக்கொண்டார். தீர்ப்பு என்று இறைவனையே வினாவதற்கு அன்றாடம் பக்தி வைராக்கியமும், உரிமை கொண்டாடும் மனநிலையும் காரணமாக அன்றாடம்.

வி. முண்ட கண்டனா: சிவன் மீது அம்மையார் கொண்ட அன்பைக் கவனமும் கருதி ஏற்பட்டதன்று. நான் கொண்ட அன்பால் தங்களுக்கு நன்மை பெறுவார் கிடைக்கவில்லை. என்னும் அங்க அன்பு அற்று விடாது என்கிறார் அம்மையார்.

இரீ கறைமயமேனும் மைக்கு இரங்காரேனும் உருநம் நெறிப்பணியாரேனும் - சுடர் உருவில் என்முறாக் கோலத்தி னரியாரும் எம்மாணர்க்கு அன்புறுத்து என்முறாக் அவர்க்கு.

என் அன்பைத் துறந்து செய்யு திர்ப்பாகக் கருவதற்கு அவரது பக்தி வைராக்கியமும் காரணமாகும். அவருடைய பக்தி வைராக்கியம் அன்பால் அன்புற்றதால் அன்புருகைக் கிடைக்கும் என்றார் அதை நான் விருந்தாய். இன். அவருடைய அன்புரிருப்பதற்கே ஆலகாலமே என்ற கருவியை அன்பிற்கு சேன்று விடுகின்றது. **"கண்டிருந்த என்முறாக் கைப்பணியால் செய்கியினால் அண்டம் பெற்றீனும் அது வேண்டின்"**

என்று பாடுகின்றார். இன் வைராக்கிய உணர்வினை, இறைவனை நிலைத்து, அவன் பணி செய்து, அவன் நிழல் அடைவதைப்போல வாழ்வின் முடிக்கொள்கைக் கொண்ட அம்மையாரின் பாடங்களைக் காண்கின்றோம்.

தேவாரம் பாடிய நாயன்மாருக்குக் காலத்தால் முந்திய அம்மையார், பாடல்கள், பலருக்கும் முன் னோடியாக விளங்கின. இவர் மன உறுதி, நம்பிக்கை, பக்தி வைராக்கியம் இன் நமக்குத் துன்பம் இல்லை என்ற பெருமை பல அடியவர் களிடமும் காணப்படுகின்றது. அம்மையார் பலருக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கினார் என்றால் மிகையாகாது.

தமிழர் மூலமும் தந்திரமும் கலைமயமும்
 செல்வமும் சேர்ந்தேன்
 இவர்களைக் கண்டித்து உருவம் தருவதற்கு உறுதியும் கொள்ளும் மீதியும் அன்புறுத்து பிறருடன்
 தங்களைக் கண்டு உருவாரும் இடம் கொண்டு போகும்.

உமாபதிச் சீவத்தின் தத்துவச் சிந்தனை

உமாபதிச் சீவத்தின் தத்துவச் சிந்தனை பழமை மிக்கது. இவர் நூல்களில் மரபு வழிவழி கருத்துக்களைத் தருவதில் புதிய அணுகுமுறைகள் இவர் மேற்பெயர்வு மூலம் இவ் நூல்களில் காண முடிகிறது. ஆதிமாதம் என்னும் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை தமிழகத்துத் தத்துவவாதகவும் காட்டி உள்ளார்.

உமாபதிச் சைவசாஸ்திரியின் சிந்தனை பழமை மிக்கது. இவர் நூல்களில் மரபு வழிவழி கருத்துக்களைத் தருவதில் புதிய அணுகுமுறைகள் இவர் மேற்பெயர்வு மூலம் இவ் நூல்களில் காண முடிகிறது. ஆதிமாதம் என்னும் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை தமிழகத்துத் தத்துவவாதகவும் காட்டி உள்ளார்.

பழையதும் புதியதும்

காலாதிபாக்கல் பழைய கருத்துக்கள் மங்கிய போய் புதிய கருத்துக்கள் பழைய இயல்பானது. "பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் வடிவில்லாள் வரையலாளை" என்பது தொக்காய்ப்புத் தொகுதி அறிஞர் பண்டாரன் சிந்தனை என்ற கருத்துச் சாலை வகையினால் பரவலாக இயற்றி வருகிறது.

பழம் பெரும் நூல்களைத் தந்த அறிஞர்கள் அடியான்றும் அழிந்து பல்வகையில் சிதலடைந்து தெளிவும் கொண்டவர்கள். அவர்களின் கருத்துக்கள் மறக்க முடியாதவைகளாக நடுத்திரிசைவரின் மரபு வழிவழியை வெளியாய்ப்பாய் சிந்தனை நூள் போன்ற நூல்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் சென்றாலும் அழியாத, மறக்கப்பட முடியாத கருத்துக்களைக் கொண்ட வையாகத் திகழ்கின்றன. தீவகைய பழம் நூல்களைப் போன்றும் மக்களின் மனதில் பழைய நூல்களும் பழமைமான கருத்துக்களும் விடுபடாமல் நன்னைவாகக்

சிக்கல்களாகக் கிளைய
கலாநீதி க. கணேசசுந்தரம்

கொள்ளப்படுவது இயல்பானதே. தீவகைய பதிதாட வரும் எள்ளங்கள், புதுமை மிக்கவையாக இருப்பில், தவறானவை என்று கருதலாம். இவ்வேறுபாடுகிறது.

இந்த நிலை மாறிவரும்படி சிந்தனை புதிய கருத்துக்கள் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். தீவகைய வழிவழிப்பதாக அடியில் "சைவசாஸ்திரியின்" நூலின் அடிப்படை மரபு இவ் நூலில் உள்ளது.

தொல்லைமயமாம் எழுவெண்களும் நன்றாக இன்று
தோன்றிப்பநால் அனுமெவையும் தீவகைய

புதியவர்களுக்கும் தத்துவத்தின்படி இக்கருத்தை முயல் முயலில் சிறிது துறை செய்தவர் உமாபதிச் சைவசாஸ்திரியார்.

இவ்வகையில் உமாபதிச் சீவரின் அறிஞர் வள்ளல் பண்டாரன் நடுத்திரிசைவரின் தோக்கும் இயல்பு துறைவாக உவ்வகையம் உவ்வகையர், அவர்கள், பலர் புதியவரைத் தரும் புதியவரும். பலர் இவ்வகையைத் தரும் இவ்வகையும் பழக்கமாகக் கொண்டவர் என்றும், எதனையும் ஆராய்ந்து அறிவாய்மை தாக்கென ஒரு கொள்கை மிக்கவர்களுக்காக உவ்வகையர் என்றும் கருகின்றார்.

"... தவறு நலம் பொருளின்கட் சர்வராய்த் தறிதல்
நீன்னைமீனார் பஷ்டுகழி லெத்துவகே திலுருந்
நிகழ்த்தனரே விகழ்த்திறவர் தமக்கெனவென்றிவரே"

சைவ சித்தாந்த உமாபதிசைவரின் சிந்தனைபற்றி
தறிந்து பொறுவதற்கு நடுத்திரிசைவரின் அடியும்

The self conceit of an ignorant man will fade away as soon as he speaks in an assembly of the learned.

ளாகக் கூறும் பாவனைபக ஶகச்சொல்லியான். ஆவனே இறைவனாய் ஆவதில்லை. சீவன்மாய் பாவன்மாவின் நிலைக்கு உயர்ந்து செல்ல இது வழி எதற்குமேயொழிய, ஒன்று மற்றொன்றாக ஆவதில்லை.

"அத்வைதம்" என்ற சொல்லுக்கு வேறுபாடுகள் காணும் பொருளின் அடிப்படையிலே, மயா சாக்கியம்மூலக்கு அளர்வன் வீளக்காணிக் கீறாகள். ஆவனும் என்றால் இரவீரூ: அத்வைதம் திருந்த மாயாவது. அதன் பொருள் இரண்டல்ல, ஒன்று என்பது அவர்கள் காணும் பொருள். தீதன் அடிப்படையில் இறைவனாகவே உயர் மாறுகிறது. இது வழிப்பத்தை உண்டு காணும் மருத்தாக உள்ளது. இத்தக்குழப்பத்தை மிகுப்பது மிகுந்த விளக்கம் அமைந்துள்ளது.

அத்வவைதம் என்றால் இரண்டல்ல என்பது உண்மைதான். ஆனால் அதற்கு ஒன்று என்று பொருள் கொள்ள வேண்டியதில்லை. சேர்க்கை மால் இறைவன் உயிரோடு ஒன்றாகவும், உடனாயும் இருக்கிறான். ஆயினும் அவன்வேறு, மயிரவேறு என்பது சித்தாந்தம் அளிக்கும் விளக்கம். 'ஒன்றாய் வேறாய்' உடைய" இரப்பது சித்தாந்தம் கயும் அத்வைத உறவு. வேதாந்தம் கூறும் குறியும் வினைவிக்கும் விளக்கத்தைச் சித்தாந்தம் வெளிப்படுத்தி இங்கே தருகிறது. அத்வுடன் "அது" (அது) என்று வேதாந்தம் பொது மையில் கூறுவதை, சித்தாந்தம் "சீவன்" என்றே கூறுகிறது. இக்கயவாய்களால் உமாபதி சீவன் "வேதாந்தத் தெளிவே மரவ சித்தாந்தத் திறன்" என்று தமது சிவப்பிரகாசம் நூலில் கூறுகிறார். சித்தாந்த வழி யில் மற்ற அஷ்டபவ நிலை "சித்தாந்தத் திறன்" என்று வழிப்பட்டிருக்கிறது.

மரவ சித்தாந்தத்தால் அடிப்படையாக

விளங்கும் பைவாகமமேதையும் "பெருநால்" என்று உமாபதி சீவம் தனது சிவப்பிரகாசத்தில் குறிப்பி ற்கிறார். இது வேதத்தை எட்ட ஆடமத்துக்கு அவர் மேலான இடம் அளித்துப் பெருமை சேரப் படியாவள்ளது.

ஞானம் இரண்டு

சித்தாந்த உட்கில் நாம் பெறும் அறிவை மூன்று வகையாகக் கருவதுண்டு. தீவை பாச ஞானம், பச ஞானம், பதி ஞானம் எனப்படும். பொருளாக, கருவியின் முதலிய பாகப் பொருட்கள் மூலம் பெறும் அறிவு பாச ஞானம் எனப்படும். பாகப் பொருட்களைத் தெளிந்து, தான் அறியுதின் வேறானது என்று உணர்ந்து மேல் நிலை அடை யும் போது, அறியுதின் மேலான வெளிப்பெருள், தானே என்ற உமாபதி வரும். இந்த ஞானம் பச ஞானம் எனப்படும். இந்த திருவாய்: ஞானத்தி னடியும் தீறையை அறிப முடியாது. திருவறளின் துணை கொண்டு அறியமுடியும். திருவருளினால் வரும் ஞானம் பதி ஞானம் எனப்படும். இத்தப்பதி துணைத்தினால்தான் சிவனை அறிப முடியும் என்பது சித்தாந்த முடிவு.

உமாபதி சீவப்பிரகாசர் மேலான ஞானமாக தீறவகை ஞானத்தைக் கூறுகிறார். இவ்வகைக் கூறும் பொழுது, கிரியைகள் பரவும் ஞானம் பெறுவதற்குத் துணைகொடுவன என்றுகூறி, ஞானத் துக்கு முதலிய பெருப்பதைக் காணமுடியிவது, சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய வர்ட்களில் பெறும் மேலாகம் முதலிய உயர் நிலைகளுக்கும் மேலான உயர்ஞானம் ஒன்றுண்டு. அது இருவகை என விளக்குகிறார். ஒவ்வகை ஞானம், ஆன்மாவ டன் எப்பொழுதும் இருந்து, ஆணவமலம் அகலை செய்யும் திருவருள் ஞானம்; மற்றையது அந்த ஞானத்தைத் தெளிவாகக் கூறும் சிவாகர வெளி என்பது உமாபதி சிவத்தின் சிந்தனை முடிவாக வள்ளது.

திருக்குறட் சிந்தனை

மனவிரிதராத பழந்தூக்கள் வேறுமனங்கள் ஆகிய வ பொருள் நூல்களில் உடனதுபோல, பழந்தூக்கி நூல்களிலும் திருமுறைகளிலும் வீரவீரக்கி க்கன்றை, மெய்காப்பியத்தில் வழியாக, பெயர், பொருள் ஆகியவற்றின் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. மெய்கித்தந்தக் கருத்துப் பற்றி தரப்பட்டிருக்கின்ற தானத்திற்கும் சில தொடர்கள் சிறு தரப்பட்டிருக்கின்றன.

"மெய் உயிர் நிலையின் தன்உரு ஆகும்"
"மெய்யின் வழிபது உயிர்த்தோன்றும் நிலையே"
"வினையின் நிகழி வினையிய ஆறியின் முலையின்"
"வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொளது நிலையும் உலகைக் காலயொடு தோன்றும்"

மெய்காப்பிய காலத்திற்குப் பல் நூற்றாண்டுகளாக முன்பே தமிழகத்துப் பித்தளையில் சைவசித்தாந்தம் வளர்ந்திருப்பதை ஆராய்ந்து அறிபவரும் ஆராய்ந்ததைக் கருத்துக்கள் பல் பின்வந்த திருக்குறளிலும் பரிபுள்ளன. திருக்குறட் கருத்துக்கள் எல்லாம் எல்லாம் அழகத்துக்கு உடன்பாடானவையல்ல. ஆனால், சைவ சமயத்துக்கு உடன்பாட்டாக கருத்துக்கள் எனையும் ஆதல் இல்லை. இதனாலேயே திருக்குறட் கருத்துக்கள் பின்வந்த மெய்காப்பி பக்தி நூல்களிலும் அதற்கு நூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிவாயுக்களுக்கு மேலான இடமளித்த உமாபதி சீவம் திருக்குறளுக்கும் உயர் இடமளித்திருப்பதைக் காணலாம். திருவருட்பயனின் முதற்பாடலே திருக்குறளின் முதற்பாடலைப் பின்பற்றி விரைப்பட்டுவது தோன்றுகிறது.

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு" (திருக்குறள்)
"அகர உயிரினால் அறிவாகி வங்கும் நிகரில் தீயற்றிற்கும் நின்றுநது" (திருவருட்பயன்)

திருவருட்பயனிலுள்ள பல பாடல்களில் திருக்குறட் கருத்துக்கள் உள்ளன.

தனது "தெய்க்கவிந் தூய்" என்ற நூலில் திருக்குறட்பா ஒன்றை ("தலைமட்டார் ... அவர்") க் குறிப்பிட்டு, அதன் அடியினைத் "தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர்" என்றும் திருக்குறளை "மெய் வைத்த மெய்" என்றும் உமாபதி சீவம் பொருள்சிறார்.

"தலைமட்டார் திர்த் தறுந்தார் மயங்கி வலைமட்டார் மயங்குவார் என்று - நிலைத்தாழியின் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் உலகுத்த மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல்."

திருவள்ளுவருக்கும் திருவள்ளுவருக்கும் உமாபதி சீவம் கொள்ள இடம் கொடுப்பதை, இப்பாடலிலிருந்து அறிய முடிகிறது. தமிழ்க்கிடை அவருக்கள்ள ஆழ்ந்த மனப்பாட்டை உலகுத்துவதாகவும் இது உள்ளது.

இங்ஙனம் உமாபதி சீவத்தின் தத்துவச் சிந்தனை தனித்தன்மை பெய்ந்து சிறந்து விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

<p>நல்லறிவாளர் செயல்</p> <p>குரவ குரையிசந்து செய்யார் விரதங் குலையுடையார் தீர மறவார் நிறையுடையார் மேற்கோலுந் தின்னார் மரங்குறையார் என்பதே நல்லறி வாளர் துணியு.</p> <p>(பெ.ரை) முன்பு கற்பாட்ட குரவர்கள் சொல்லிய சொல்லைக் காந்து ஒன்றைப்படுத்தி செய்யார், முடியாது சிட்டு குரவ விரதமுடையார் நிகவறவை மறந்தொழுசார், மறி நின்றந்த உவாவின்கண் தம் பன் துடைப்பதும் செய்யார், அல்லவாயின்கள் மரங்கிளையுந் குறையார் என்று சொல்லியிருந்து நல்லறிவாளர் தொழில்</p> <p style="text-align: right;">ஆசாரக்கிரகைய</p>
--

மாதுவட்டம் நன்னகர் திருக்கேதீச்சரம்

முன்னுரை:

ஈ. தந்தீனி
வசவ சித்தார்த்தம் என்ற
சென்னை பன்மனைமய்யாள்

தமிழின் "நயர்தி" நன்குதன்மையில் பெற
வீளங்கும் சமுத்தில் சைவநீதிச் சேவன்வமையக்
கா நுகனைய சய்யாசாரியர்களால் பாடல் பெற்ற
திருத்தலங்கள் இரண்டு உள்ளன. அவை
திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோணேச்சரம் ஆகும்.

திருக்கேதீச்சரம் இயோபாய மன்னர்த்
தெய்வீரநறு தெற்கே ஆறணாகல் யோபாவில்
உள்ளது. இது இலங்கையின் வடகடல் பகுதிச்
தலமாக வீளங்குகின்றது.

மாதுவட்டம் நன்னகர் திருக்கேதீச்சரம்

திருக்கோணேச்சரத்தை விட காலத்தால் முந்தி
பதாகக் கட்டப்பட்டதும் திருக்கேதீச்சரத்தின்
சுருமைய பல்வேறுபட்ட நிலைகளைச் சந்தித்து
வருவதைக் காணமுடியிறது. நன்னகர்க் கோரி
வடம இடத்து இடர்ப்பாடுகளால் "மதுவட்டம் நன்னகர்
கேதீச்சரமாக" விளங்கும் தன்மையில் அத்திருக்
கோயில் வரலாறு அமைந்துள்ளமைய இக்கட்
டுரை பெரிவிகின்றது.

முர்த்தி தலை கிழங்கும் வீரூட்சம்

மதுவட்டம் பெருமான் திருக்கேதீச்சர ஆடியத்
தின் சுயம்பல்க்கக் கொழும்பினனாகக் கருதப்படு
கின்றன. கேதுநாதர், நாகநாதர், தெய்வமீலாய
நாதர், சங்கலிவாய நாதர், திருக் கோழியர
நாதர், மகாதவட்டமார நாதர், கௌர் நாதர்,
இராசாசேச்சரத்த மகாதேவர் ஆகிய பல
பெயர்களில் இறைவன் அழைக்கப்படுகிறான்.

இவ்வாறு "மாதுவட்டம்" என்றும் ஆலத்தில்
எழுந்தருள்புள்ளார். திருத்தும் "பாலாவி" ஆகும்.
தலை வீரூட்சமாக "வன்னி" விளங்குகின்றது.
இத்தலை மூளையடி மூரும், "வன்னிநாடு" என்பது
யிற்று.

வழிபட்டோர்:

திருமான், பிரமன், இடமியன் ஆகிய தேவர்
கருமும், அகத்தியர், பிரகு போன்ற மூன்றுமருமும்,
மண வரையில் ஒருவரான அநுச்சனனும், மண

பெதரி, இராவணன், மாலியவான், மாகன், பழம்
கோமனை, சூழாமன் போன்ற குகாமருமும்;
நாகுகன், பண்டியர்கள், சேரர்கள் யோழர்கள்
ஆகியோரும்; கலங்க இளவையன் விஜயனும்
அவன் தரு உபநிசீஷணம் ஆகிய பலரும் வழி
பட்டுப் பேறு பெற்ற இடமாகத் திருக்கேதீச்சரம்
கருப்படுகின்றது.

மேலும் கேது, மதுவட்டம் ஆகிய இரண்டு
வழிபாடு, தலவரணத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவை.
கேது வழிபாடு தலால் திருக்கேதீச்சரம் என்றும்
மகாதவட்டம் வழிபட்டதனால் மாதேவர் மணமம்
கருப்படுகின்றது.

இக்கலத்தில் தேவர்கள் அர்த்தமாய அஞ்ச
செய்தவர்கள் மரபு உண்டு. புராணம் மது முர்வ
மர்ச மய்யத்திதீ திதயோ தேவர்கள் அர்த்தமாய
முன் பெய்யும் நாளாகக் கருப்படுகின்றது.

"மாதுவட்டம்" என்ற நன்னகரில் அமைந்த
திருக்கோயில் திருக்கேதீச்சரம் ஆகும். இத்திருக்
கோயில் தொண்டு நயங்காளும் கேதுநாதரும்
வழிபடப்பட்டாலும், நயர்தினி கன் உள்ள
கோயிலை "மாதுவட்ட நன்னகர் திருக்கேதீச்ச
ரம்" எனப் பெயர் பெறக் காரணமாக இரந்தவர்
"மாதுவட்டம்" என்பவர் என்று புராணம் கூறும்.

குரபுதாவின் மனைவி பதாகோமனை என்ப
வளின் மட்டன் பெயர் "தலாவி" என்பதாம்.
அவர் "மதுவட்டம்" என்றும் "மதுவட்டம்"
என்றும் கருப்படுபவர், அவர் நீண்ட காலம் மக்
க் பேரின்றி, திருக்கேதீச்சரம் வந்து பாலாவீத்
திருத்தமாய்க் கேதீச்சரம் பெருமனை வழிபட்டார்.
பின் அவருக்கும் பிள்ளைப் பேறு வாய்த்தது
எனவே, அவ்விடத்தை நயரமாகக் அங்க
சமய்திருக்கின்றார், அந்நால் நிர்மணம் செய்யப்
பெற்று நன்னகரமாக விளங்கிய அவ்விடம் "மா
துவட்டம்" எனப்பெற்றது. மதுவட்டம் என்ற

அவர் பெயர் மருவி "மாதோட்டி" என்ற பெயரில் அந்தகரம் விளங்கியது என்பர். மாதோட்டி என்ற பெயரே விளக்கி சமுத்திரில் பொருந்தியது (மா - பெரியமோட்டி - துறை) என்றவரது மாதோட்டிநீர்த் விளக்கம் கற்பியுள்ளனர்.

வாலாற்றுக் கொன்றை ஆய்வுகள்:

கொன்றைக் கால் கோயிற்பட்டணம் (City of Temples) என விளங்கியது மாதோட்டி ஆற்றின் அங்குள்ள ஆய்வாய்விட திருக்கேதீசரம் 3000 சதுர மைல் பரப்பளவு கொண்ட "வள்ள நாட்டை" சார்ந்தது. இது பாலாதி நதிக்கரையில் விளங்கியது. அந்நதியின் முகத்துவாரத்தில் இருந்த துறை மூலம் "மாந்தை" ஆறும், அன்னம் இன்னும் "வாலாலை" என்ற பெயரால் விளங்கி வந்திருந்தது. வங்கம் என்பது கப்பலையும், காலை என்பது கங்குரிட்டத்தையும் வழங்கி, கப்பலின் வந்து தங்கிடமாக மாணிக்க குன்றுமேய் இயற்கைகள் பெயர் காலைமேய் விளக்கமுறியின்றி.

நகரின் மாலிகைகள் நிறைய இவ்ருத்த காரணத்தால் "மாணிக்கத்தலை" என்றும் அந்தணர் அளித்த இவ்ருத்தமையால் "பாப்பா மேட்டை" எனவும், மேய்நீர்த் துளம் இவ்ருத்த இடம் என்பதனால் "கோயிற்துளம்" என்றும் கூடப்பெயர் பெயர்கள் இன்னும் திருக்கேதீசரத்தில் இருந்து வருவதால் கோயிற்பட்டணமாக அன்னிடம் கருவிகளில் தீயுழிவனம் பரப்புகிறது.

கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் "மகாபித்தா" என்ற பெயரில் மாதோட்டிப் பற்றிப் குறிப்பு பெளத்த இலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது. யி. மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் கலிங்க இளவரசன் வீஜயன் என்பவன் மாநிலப் புகழ்முகம் வந்திய வந்த திருக்கேதீசரம் வழிபட்டிருக்கின்றான். அரணுடன் அளவின் பராமண சூரலாள் உபத்தீசன் என்பவளும் வந்து திருக்கேதீசரத்தை வழிபட்டு இருந்திருக்கின்றான். "மாணிக்காலை" என்றும் நூல் திருக்கேதீசர ஆய்வறிவை விஜயன் பழங்கித்தக கட்டிடங்களும் அழகிவந்து.

கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டு பெயர் கி. திருக்கேதீசர ஆய்வறிவை *கொன்றையகால வர

வந்து ஆதாரங்களை ஓரளவு மாணியுள்ளது. புத்தரின் "கந்தமாய" பெயரற்றில் திருக்கேதீசரம் பற்றிப் குறிப்பைக் காணமுடிகிறது.

மகாசேனன் (பி. பி. 276 - 303) என்பவன் திருக்கோணமலையிலும் வேறு சில இடங்களிலும் இருந்த சிவலிங்கத் தலங்களை அழித்தவன் என்று மகாவம்சரின் மகாவம்ச மகாபுரம் கூறும். அவன் மகன் ஸ்ரீ மேகவல்லியன் (கி. பி. 303 - 331) காலத்தில் தான் பெளத்த புனிதச் சின்னமான "தூட்டி" இறந்த மாவிலிவிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது என்பதும்.

புத்த தந்தம் பண்டமய்க்காலம் படுக்கப்பட்டால் காத்திர்பெருட்டு கலிங்கத்திலிருந்து கொண்டு வரும் வரையில், கொண்டு வந்தவர் மாந்தோட்டி மாதோட்டி இரவு ஓர் ஆய்வறிவை தங்கியமையாக் கருவியுடன், அவ்வமையம் திருக்கேதீசரமேய் ஆகும்.

கி. பி. ஏழு வட்டம் நூற்றாண்டுக் கால திருக்கேதீசர எள்தலை திருக்கோணசுப்பந்தர் மூலமும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியன் வர்பாலும் அழிய முடியுமது அரகர்கள் காலத்தில் மாதோட்டிப் தலை நகரமாக விளங்கியிருக்கிறது. தொண்டர்கள் நான்குமேயும் குதி செய்தும் இரக திருக்கேதீசரம் இவ்ருத்திருக்கிறது. பாலாதி நதிக்கரையின் மேல் இவ்ருத்திருக்கின்றது. அலை புளம்பு மாந்த ஆறாக பாலாதி ஓடியிருக்கிறது. கடலும் ஆறும் சூழ்ந்த மயமாக மாதோட்டி விளங்கியது. "மகாபுரம் மலை சூழ்ந்த கழி மாதோட்டி நன்னைய" என சுந்தரமூர்த்தி கூட்டப் பெருந்திருக்கின்றது.

யி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் இவ்ரு சிங்களக் கலிங்காருக்களிலும் சுந்தரமாயம் கலிங்கமேயும் திருக்கேதீசரம் பொருமை இலங்கையின் தலை நகரமாகிய அரணாதபரம். தென்கோடி கரீரமாயம் ஆகிய இடங்களில் எல்லாம் விளங்கி இருந்த மையமாக காண முடியுமிவ்ருது. பத்தாம் நூற்றாண்டில் இயசியில் இலங்கையில் போழ் ஆட்சி இருந்தபோது திருக்கேதீசரத்திற்கு "இராசா சேகவர மகாபித்தலன் கோவில்" என்ற பெயர் இருப்பிருக்கின்றது. மாதோட்டி மருந்து என்னும் திருக்கேதீசர இலையன் மேய் மாதர், இராசா சேகரத்து மகாதேவர் என்று அழைக்கப்பட்டதாக இராசேந்திர மோழன் கலிங்காருக் கருவியின்றது.

சி. பி. டி. டி. ஆம் பூர்ணாண்டில் கோபுர்கள் அறையில் விளக்கிய திருமீதேதீச்சரம். சி. பி. டி. டி. பூர்ணாண்டில் கோபுரம் பெருமானால் பெரிய புராணத்தில் பாடப் பெற்றிருக்கின்றது.

சி. ஏ. முன்றாம் பூர்ணாண்டு நோயில் சி. பி. டி. டி. டி. ஆம் பூர்ணாண்டு வரை தொடர்ந்து திருமீதேதீச்சரம் மாதோட்ட நவீனகரில் சிறந்த வழிபாட்டுத் தலமாக விளங்கிய தள்ளாபிணை ஓரளவு துறிய முடிசிறப்பு. ஆனால் பின்னர் தெளிவான வழிபாட்டுத் துறியினால் கிடைக்காவிட்டால் ஆலயம் வழிபாட்டுத்தலமாக விளங்கி இருந்திருக்கின்றது. ஆனால் சி. பி. பதினாறாம் பூர்ணாண்டு தொடங்கி திருக்கேதீச்சரம் (சோதகனங்கு உள்ளான ஓரளவு) பெற்றிருக்கின்றது. எனவே சி. பி. பதினாறாம் பூர்ணாண்டு தொடங்கி இன்று வரையுள்ள நிலை பின்னர் விளக்கப் பெறுகிறது.

மேதீச்சரம் வரலாற்றுச் சீறப்புகள்:

சி. ஏ. முன்றாம் பூர்ணாண்டிலிருந்து மகாதீர்த்தம் (மஹாதித்தம்) என்ற சிறப்புடையதாக மாடுதோட்டம் (மீ) பெளத்த இலக்கியங்களால் உருவப்பட்டிருக்கிறது. நகரும் மஹாதித்தம் (மஹாசாரம்) மஹாதித்தம் (மஹாசாரம்) என்றவற்றுள் எல்லாம் மட்டமபின்னமை தானக்கமயதாக உள்ளது. மகாதீர்த்தம் என்ற பெயரை "மலையி" நதி பாலைமீயம் மாடுதோட்டம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்தமயத்தில் கவாய்கள் காலத்தில் அலைமலையி பெருக்கெடுத்த ஒருபதாகை தோன்றியதால் அது பூர்ணாண்டு.

மாடுதலையப் பதத்தில் பரந்த விளக்கங்களில் ஓடிய தீரும் மலைத்து ஓயலாய் பாலாவி என்ற பெயரில் மாநடைக் காலில் கலந்தது எனவும், மலைத்து ஓயா பின்னர்த் தென் பகுதியில் மலையாச்சிப் பக்கம் மாநந்தது என்றும் அறிஞர் கூறுவர். மேலும் பிற்காலத்தில் வெப்பமெழுத மாபெருங்குளம் (Ganga Tank) பாலாவியை இரண்டாய் பிரித்து விட்டது. பிரிந்த நீரின் ஒரு பகுதி "ஆரவியாறு" என்ற பெயரில் எல்லாநதிகளில் கல் தொலைவில் அஃலாள் பக்கமிருது. பாலாவி பிளவு பாடின் மாநடைத் துறைமுகம் இருந்து பாலாவி முகத்துவார சேனாகி பின் அரவியி முகப்பிரிந்து பாலாவித்தீர்தலால் மலையுத்து போய் விட்டது.

பாலாவி முகத்துவாரத்தில் இருந்த மாநடைத் துறைமுகம் தென்மேற்குப் பருவக் காற்றால் பாதிக்கப்பட்டது. இடமாக இருந்தது. மாநடைமுகம் இருந்த கைத்துறைமுகம் "மாநடை" என மருவிவிடுக்கலாம் என்ற கருது இடமுண்டு. இராயர் அலையின் பவளப் பாறைக்குள் பன்னாந்துறைமுகத்திற்குள் தெற்கே விலை கைல் தொலைவில் இருந்தது. பன்னாடைக் காலத்து அரவியால் வழி கம்புற் போக்குவரத்துகளுக்கு எல்லாம் பதம் மேற்குப் பருவக் காலத்துப் பருவப்பந்த துறைமுகமாக மாடுதலில் துறைமுகம் இருந்திருக்கின்றது. மாநடைத் துறைமுகம் அரவிய இராயர் அறங்களை விட்டு விட்டு பெரிய வழிபாட்டுக்களம் என்றும் உருவப்படுகின்றது.

பாலாவிபுறம் மாடுதலில் துறைமுகமும் காலத் தோடு விளக்கி "மாடுதோட்டம் நவீனகர" என்பதை உருவாக்கியிருக்கின்றன. மாடுதோட்டம் நவீனகர இரண்டினாகத் திருக்கேதீச்சரத்தால் அரவியப் பெறுகின்றன. அலைமலையில் சுந்தரமும்.

"பாலாய்மலையிற்ற கடைமாடுதோட்டம் நவீனகர" எனவும் கூறியுள்ள காலத்திலும்.

"நவீனகர மாநடை முற்றத்து ஓரளவு பவித்திர கோணந்த மாடுதல் நவீனகர" - அகநானூறு
"நவீனகர கோணல் புணற்றொக்கு சூழ் மாநடை"
முத்துக்கண்ணாந்தர்

பாலாவி முகத்துவார மாநடைத் துறைமுகச் சிறப்பு வழி சி. ஏ. முன்றாம் நூற்றாண்டில்து முன்பு கமர் இரண்டாயிற் அண்டுகளாக மாடுதோட்டம் சிறப்பு பெற்றிருக்கிறது என்ற கருவாரத்த போலமைச் சிறப்பு வழி கட்டுவார்கள்.

கேதீச்சரம் குறித்த நூல்கள்

திருமீதேதீச்சரத் தொண்டை வழித்து மலையமை பாள இலக்கியங்கள் பெளத்த சீக்கள இலக்கியங்களும் ஆறாம்.

"மலையம்சம்" என்ற நூல் முதலில் பரந்தது வரலாற்றுக்கு கருவறு. அதன் மூலம் திருக்கேதீச்சரத்தின் முன்றாம், நான்காம் பூர்ணாண்டு வரலாறுகளை அரவியப் பெறுகின்றன. இது கரும்

யிற்காலத்தில் திருக்கேதீச்சர வரலாறு

நன்னகராசர் சிறப்புற்று தொன்மை உடையதாகத் திகழ்ந்த திருக்கேதீச்சரம் போர்த்துகேசர்கள் காலத்தில் இடித்தாடப்பட்டது.

மன்னார்ப் போர்த்துகேசர்கள் கி. பி. 1590 இல் அழமை கொண்டனர். அதற்கு முன்பே வழிபாடு நடைபெற்ற இடமாகத் திருக்கேதீச்சரம் இருந்திருக்கின்றது. கி. பி. 1540 இல் கிழக்குக்கேதீச்சரம் ஒரு பகுதி கடலால் கொள்ளப்பட்டாலும் கி. பி. 1589 வரை வழிபாடு நடைபெற்று வந்ததாக அராவி விபவநாத சாஸ்திரியர் சம்பவக் குறிப்பு தெரிவிக்கின்றது என்பர்.

போர்த்துகேசர்கள் திருக்கேதீச்சர அழமையத்தை இடித்துச் சூறையாடி இருக்கின்றனர். இதனை வலியுறுத்தும் செய்திகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

மன்னார்ப் பகுதியில் பெரிய, சிறிய இருபது சைவ விக்கிரகங்கள் ஒளிந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று கூறும் குளவிறாண்டி சுவாமிகளின் ஸ்ரீபகுதியும், கூத்தோ என்பார், "அப்பகுதியில் மிகப் பெரிய உருங்கு சங்கிலி யிடைத்தது" என்று கூறும் செய்தியும், கேதீச்சர விக்கிரகங்கள் களவாடப்பட்டு மாநகரங்களிலும், உருக்கப்பட்டும் எரித்துச் செல்லப்பட்டன என்பன (சென்னை: மேலும், யாதோட்டத்தில் முதலாவதாகக் கட்டப்பட்ட கிருத்தாவ தேவாலயம் ஒன்றின் பெரிய மணிகேதீச்சர விக்கிரகங்களை உருக்கிச் செய்யப் பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்ட தூய்மையான விக்கிரகங்கள் அதனைச் சுற்றிப் புதைத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் கூறுவர் ஆதிநாடன் திருக்கேதீச்சரக் கோயில் கற்களை எடுத்துச்சென்று மாநகரத்திற்கு முகந்ததைக் கட்டியதாகவும் கூறுவர்.

பின்னர் டச்சுக்காரர்கள் காலத்திலும் யாதோட்டத்தில் சில சாத்திரிகள் எழுதியிருந்தமையே, "யாதோட்டத்தில் இருந்து சாசனம் பொறிக்கப்பட்ட தூண் ஒன்று கொண்டு வரப்பட்டு ஊர்காவற்றாரையில் உள்ள வெளயன்டெயில் கோட்டையில் (கடல் கோட்டை) வைக்கப்பட்ட செய்தியை அறிப்புகளின்றது.

போர்த்துகேசர் மதமாற்றத்திற்கு மங்களை ம. ப. இருதரிய வகையில் ஏற்பட்ட போராட்டமும், செல்வங்களைக் கொள்ளையாக்க எண்ணிய எண்ணமும் சேர்ந்து திருக்கேதீச்சரத்தைப் போர்த்துகேசர்கள் அழித்திருக்கின்றனர் என்பது புலப்படுகின்றது.

திருக்கேதீச்சரம் கண்டு தொழுவைத் தவிர

முன்ய ஸ்ரீமந்நாண்டுகளுக்கும் பின்னர் கி. பி. 1887 இல் தான் கிழக்குக்கேதீச்சரம் அறுமுக நாவலர் மூலம் உலகிற்குத் தெரியவந்தது. அவரின் தேவர அனுபவத்தால் கிழக்குக்கேதீச்சரம் தெரியப் பெற்று, "யாழ்ப்பாணச் சுவாமிநிலை" என்ற துண்டுப் பத்திரத்தில் பின்வரும் செய்தியாக வெளியிடப்பெற்றது.

"சைவ சுவாமிகளே! தேவரம் பெற்ற சீவத்தலங்களுள் இரண்டு இன்னிலைகளில் உயிர்வைத்து வைத்தனாள் ஒன்றாகிய திருக்கோணாவலங்குடி சம்பந்தரத்தின் நாயனார் திருப்பதிகம் ஒன்றிருக்கின்றது. மற்றொன்றாய் திருக்கேதீச்சரத்துக்கு திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார் திருப்பதிகம் ஒன்றும் சந்தரரத்தின் நாயனார் கிழக்குக்கேதீச்சரம் இருக்கின்றன.

இக்கிழக்குக்கேதீச்சரம் வடமாகாணத்தில் கண்ணுள்ள மன்னாரத்தின் அழி சம்பத்திலிருக்கின்ற யாதோட்டத்தில் உள்ளது. இக்கிழக்குக்கேதீச்சரம் அழிந்து காடாகக் கிடக்கின்றதே! புழுவ்புழுவாக இவ்விலங்கையில் எததுவையோ யோயில்கள் காட்படுகின்றனவே! நீங்கள் இந்த மலம் எல்லத்தைச் சிறிதும் நினையாது என்னவோ! இன்னிலையையிலுள்ள விபுதிதாரிகள் எல்லோரும் சிறிது சிறிது உபகர்த்தினும் எததுவைப்பெருந்தொலைப்பொருள் சேர்ந்துவிடும். இதை நீங்கள் எல்லோரும் சிறிதும் இக்கிருப்பணியை நிறைவேற்றுவீர்களாயின் அந்த உடனடிய சீவபெருமான் உங்களுக்கு அனுப்பியும் செய்வார்".

இந்த அறிக்கை கண்டதும் முதலில் முயற்சித்தவர் விடத்தல் தீவு வி. வேலுப்பள்ளை என்பவர் ஆவார். பின்னர், பொழும்பு தம்மையா முதலியார், சுபதார் வைத்திலிங்கம், மாத்தளை

சுத வகையி லுபயத்தையுடைய ஆசைப்பிள்ளை நல்லூர் சுந்தரமார் யோபில் முகாமையாள் ஆகியோர் திருக்கேதீச்சர இடத்தை வாங்க முற்பட்டனர். ஆனால் 1887ல் நடந்த ஓலத்தில் அரசினர் விடுத்த நிபந்தனைகளால் எங்கும் இயலவில்லை. அவர்கள் பழைய சோயிலை எங்கும் கண்டு கொள்ளவும், அங்குள்ள பொருள்களைப் பெறவும் கஷ்டம் செய்யுள்ளனர் எனக்கருதப்படும்படி மன்னார் கத்திரேவீடையர் இவ்விடத்தைக் கோரியிருந்ததனால் ஏனெனில் அங்குள்ள இடங்களைத் தாலும் திருக்கேதீச்சரம் அப்போது பெறப்பட்டிருந்தன.

இங்கிருந்தவர்கள் நிகழ்த்தப்போது பண்டி அளிப்பாக இருந்தது. "துவவணம்" என்பவராவார். அவரே திருக்கேதீச்சரத்தை முதலில் பெறாதற்குத் தடைபாரிசுந்தரம் துவவணம் உத்தியோக நடைமுறைகள் அங்கி காணப்பட்டதெனவும் அவர் வெகுசனத்துறையி என்னு நாஸலால் குற்றம் காட்டப்பட்டதாகவும் செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

நாளை பெருமான் மறைந்த பின் துணைமே திருக்கேதீச்சரத்தைச் சைவர்களுக்கு ஆக்கி வைத்திருக்கிறது. 1890இல் ஓவப்பெரியவர்கள் வேளாறி சோனியப்பர் திருக்கேதீச்சர நிலம் சைவர்களுக்கு தராம வேண்டும் என்றும் அரசினர்க்கு விதப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருக்கேதீச்சரம் என்று கருதப்பட்ட இடத்தைப் பற்றி (Royal Asiatic Society Journal Volume No. 35) திருக்கேதீச்சரம், மகாதீர்த்தம், மாதிரைப் பட்டினம் என்ற தலைப்பில் பரிசுப்ப, ஜே. எஸ். போய் என்பவர் 07-11-1877 இல் படித்த அறிக்கை எடுத்தும் காட்டுகிறது. பழைய நகர்ள் ஒரு பெரிய, சிங்களவரின் பகுதிகள் முதல்பள அளவில் காட்டப்பட்டது. அந்தக்கட்டத்தில் இருந்த சேர். போய் இயற்புதன் அவர்கள், போக்கறிய செய்திகள் சிலவற்றை யழுத்து, நன்றி அகழி, அல்லது அப்படி இரண்டையும் கூறி "போய்" என்ற இடம் நகர்ள் எல்லைப்பகுதி எங்குப்பட்டிருக்கிறது ஆலயத்தைச் சுற்றி அகழி இருந்தது என்றார்.

சேர் வில்லியம் ருவினம் அவர்களால் 13/12/1893 இல் ஏனையோர் காட்ட, மண்ணிடையும்,

காண்களும் இடங்களைப் பற்றிய எக்கர் நிலம் திரு. திரு. பழனிப்பிச்சர் என்பவர் அளவுகளால் ரூபாய் 3100/-க்கு வாங்கப்பட்டது.

1894இல் தை மாதத்தில் திருக்கேதீச்சர இடத்தை அகற்றிய யேதீச்சரப் பெருமனைக் காண ஆவன செய்தவர் என்னை சி. மு. ப. ம. பதிர் செய்தியார்வர்கள் அதற்காக அப்போது மாறும் அவர் செலவிட்ட தொகை ரூபாய் 8,000/- இரும் மேலும் 1306-1894 (ஜா. ஆண்டு ஆன் மாதம்) அன்று, சிவலங்கம், நந்தி, மணைர் முதலிய திருத்தலங்களும், சோழர் காலம் கிணறும் சோமன்குந்த முற்றங்களும் கிடைக்கப்பெற்றது.

பகதீச்சர் செய்தியார் அளவுகள் வி. இராஜப் பிள்ளை வைத்தியர், தா. இராசகாப்பிள்ளை ஆகியோரும் மேற்கூறிய உதவி செய்து திருக்கேதீச்சரத்தைக் காப்பாற்றப் பண்டியாற்றினார்கள். அவ்வகையில் 25-06-1903 இல் பிரிய கோயில் ஒன்று கட்டப்பெற்று முதல் திருக்கு முழுக்கு நடைபெற்றது. முதல் திருக்கு முழுக்குக்குக் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆதி இலங்கம் கருணாநிலம் அமைய இயலாமல் அகற்றின போது அடிபட்டு விட்டது. அதனால் காசியில் இருந்து இலங்கம் கொண்டுவரப்பெற்று திருக்கு முழுக்கு செய்யப் பெற்றது.

பின்னர் பல திருப்பணிகள் நடைபெற்று கி. பி. 1910 இல் இரண்டாவது திருக்கு முழுக்கு நடைபெற்றது.

1952 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மதுரை அழகிணம் பூர்வா சிவமங்கல தேவிக பா மசாரிய சுவாமிகளால் திருக்கு முழுக்கு செய்து வைக்கப்பட்டது. இதற்கு, 19/09/1948 அன்று கொழும்பில் பம்பலப்பிட்டி நகரத்தவர் கதிசைன் சோனியில் அடிய "திருக்கேதீச்சரப் புனருத்தாரண சபை" பணி புரிந்தது. இப்பணிக் தாரண சபை, 1948 அக்டோபர் 3, 4 ஆம் திகதிகளில் திருக்கேதீச்சரத்தில் நடந்த சமுதாய சிவனடியார் திருக்கேதீச்சர் சைவ மரபார் டின் எழி அளவுகற்ற ஆதம்.

31/10/1960 இல் திருக்கேதீச்சரத்திற்கு

ஆலயச் சுற்றுப்பிரகார ஆலயங்களுடன் மகாகும்பாயிடேகம் நடைபெற்றது. இக்காலத்தில் சேர். கர்வையாச வைத்தியநாதன் பெரும்பணி புரிந்திருக்கிறார்.

மண்ணிடப்பாடு இருந்த பாலவியை வெட்டி அணைகட்டி (நீ) தேர்ச்சி ஓடும் நிலைக்கு ஆக்கிப் பணி செய்துள்ள திருப்பாசனப் பெருமியினரார் திரு. எஸ். அழகுமுகர் ஆவார்.

இவ்வாறு பாலவியுடன் கேதீர்மம் கண்டு கொழு எய்தந்த திருக்கேதீர்மம் அடியார் நான்கோரும் வய தெவதற்கு மீள (11/07/1970) இல் ஜி. நாயர் மயம் அளர்கள் செயலாளராக இருந்த திருப்பணிச் சபையால் திருக்குடகத் திருமுழுக்கு நடை பெற்றது அப்போது திருக்கேதீர்மம் அலபத் திருப் பணிச் சபையாரால் மலர் ஒன்றுமே வெளியிடப் பெற்றது. அப்போது ஒரு தொன் முன்று அற்பு ஒரகுவாட்டர் இருபத்தாய் இருபத்தல் உள்ள வெண்கலமணி ஒன்று திரண்டலில் இருந்து வர்ப்புச் செய்யப்பெற்று வரவழைக்கப் பெற்றிருந்தது.

நாகர்கள் வழிபாட்டின் அடிப்படையிலும் நாயர்கள் வாழ்வியல் அடிப்படை யிலும் சிவயோக நெறியும் அதற்கு முலயான இலங்க வடிபாடும் உருதிப்படுகின்றது. அவ்வகையில்.

"மேரு நடுநாடி யிக்கு இவை பிங்கலை கூரும் இவ்வானின் இலங்கைக் குறிப்பானல் சாரந் தில்லைவனத் தன் மா மலயத்தாடு ஏறாந் சுழளை இவை சிவ பூமி."

என்ற திருமந்திர வாய்சின் படி, நமும் சிவ பூமியாக் அல்ல ஆதார இலங்கையாக உடையதாகத் திருக்கேதீர்மம் விரிங்குவதென்பதைக் காணலாம்.

"யாதோர் நள்ளகர்" என்று பா வ்கள் ஒவ்வொன்றிலும் குறிப்பிடும் சுந்தர மூர்த்தி சபையினர், "மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி மாவில்கனி தாக்கும் பொழில் யாதோர் நன்னகரில் பாவம் விலை அறுப்பார் பாயில் பாலவியின்களமேல் தேவவெவை ஆள்வான் திருக் கேதீர்சுரத் தானே" - சுந்தரர் (9)

என்று திருக்கேதீர்சுரத் திருப்பதிகத்து ஒன்பதாம் பாடலைய் படிக்கின்றார்.

முக்கண் மூர்த்தியான மாகலிங்கப் பெருமான் இரண்டவழாக அமைந்து தட்டமாகப் பருந்தின்று போதும், இப்போது இவ்வழிள்ளான். அவன் மூவரென ஆதல்வேண்டும், என்பது சுந்தரர் சுட்டு.

முடிவுரை

முற்காலத்தும் மண்ணால் மூடப்பட்டு வெளி வந்து நமன்பார் காலத்தில் வெறித்திருந்தது. போர்த்துக்கேரளால் தி. பி. 16 இல் அழிக்கப் பெற்றது திருக்கேதீர்சுரம். பின் ஆறுமுக நமன்பார் மூவர்கள் வழி, சைவ அன்பர்கள் செயல் முயற் சியால் ஆலயம் 1894ம் கண்டு பிரிக்கப்பட்டது. மூன்று குடமுழுக்குகளுக்கும் மேல் பெற்றது இன்று ஆலயம் அழிவுக்கு உள்ளானதாகச் செய்திகள் சினை கூசின்றன.

திருநாள் சந்திரன் திருப்பதிகத்திலேயே கருது நின்று இயலாது என சுட்டப் பெற்றது திருக்கேதீர்மம். சுந்தரமூர்த்தி கவாயிகள் திருப்பதிகத்தில்.

"மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி" ஆவார் என்று எப்பெற்ற வழி திருக்கேதீர்சுரத்தான்.

மூன்றாவதாக மாவில்குத்தான் அமையும் ஆணை அறியப்படுகின்றது. அதனைக் காண்பது எப்போது!

<p>சிந்திக்கலாகாதவை</p> <p>பொய்துறை வெளவ ஸமுக்கா நிவைநான்கும்   ஐயந்தீர் காட்சியார் சிந்தியார் - சிந்திப்பின்   ஐயம் புதுவித் தருநிரயத் தாய்த்திருந்   தெய்வமுஞ் செற்று விடும்.</p> <p>(பொ.ரை) பொய்ப்பும் குறளையும் பிறர் பொழுதை   தாம் வெளவவேண்டுதல் காதுலும் பிற   ராக்கத்தின் கண் பொறாமையும் என இவை   நான்கினையும் ஐயந்தீர்நீடு அமுனினைபுடையார்   நினைபார்; நினைப்பாராயின் பிச்சை புதுவித்து   நகரத்தின்கண்ணையும் புதுவிக்கும்; தெய்வமும்   கெடுக்துவிடும்.</p> <p style="text-align: right;">ஆசாரக்கோவை</p>

வசவசித்தாந்தம் பயில்வோம்

சிவப்பிரகாசம்

விசுவநீர் ஆ. நாராயணன்

ஆன்ம தரிசனம்

தன்னை வதனால் ஏதும் தனக்கறி வில்லை பெணும் தன்னை வாக எல்லாம் தனித் தனி பயன ருந்தும் தன்னை வறிபுந் தன்மை தன்னாலே தலைய நித்தால் தன்மையும் தானே காணும் தானது வாகி நின்று 73

இ-ள்: தன் அறிவு அதனால் - தனது இயற்கை அறிவினால், தனக்கு அறிவு ஏதும் இல்லையென்றும் - ஆன்மாவைக்கு அறிப்பாடுவ பொன்றும் இல்லையாவாணும், தன் அறிவைய - தன்னுடைய அறிவினால் அறிந்தனுபவிப்பதாகக் கருதி, பயன் எல்லாம் தனித்தனி அருந்தும் - கருவிகள் வழியாக வரும் பயன்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றொன்றாக அறிந்து அனுபவிக்கும் தன்னாலே தலை அறிந்தால் - சிவஞானத்தாலே அந்தச் சிவஞானத்தை அறிந்தால் - தானே அந்த ஆன்மாவை, தன்னை அறிபும் தன்மை - ஆன்ம அறிவு அறியும் முறையையும் தன்மையும் ஆன்மாவாகிய தனது இயல்பையும், தான் அது ஆகி நின்றே காணும் - அந்த ஞான மயமாகி நின்றே தரிசீக்கும் ஏறு.

பெத்தநிலையில் சிவன் ஆன்மாவைக்குத் தத்துவ வாய்வாய் வந்த, அன்மவாய் அறிவு விவகரிப்போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்வன அதுபோய் கவன அணுகிக்குந்தோது, தான் திருவருளின் உபகாரத்தால் அறிந்து அனுபவிப்பதாகக் கருதாது, தானே அறிந்தனுபவிப்பதாகக் கருதும்.

பத்திரி பாத நிலையில் ஆன்மா அருளாலே அருளைத் தரிசீத்து, திருவருளின் வண்ணமாய் நின்ற, தான் கருவிகளைக் கொண்டறிந்ததென்றும்

அக்கருவிகள் யாயாகர்யமான பட வகின்றும் அலை தனக்கு கெடுதலான பென்றும் தனக்கு அறிவித்தது திருவருளென்றும் தான் அறிவிக்க அறியும் இயல்புடைய தென்றும் அறியும் இவ்வாறு தன்னை அறிவகக் காண்பது ஆன்மாவும். இது நினைவல சாக் தீரமெனவும் சொல்லப்படும்.

"தன்னாலே தலையநித்தால்" என்று அகவீடத் திர் கருவிகளைத், "அவ்வருளாலே அனந்தான் வணங்கி என்கிறது மணிவாசகம்.

கருவிகள் தலையில் வென்றும் தனதல்ல வென்றும் அறிந்து ஆன்மா தன் செயலற்ற அருளோடு கூடி நின்றல் ஆன்ம தரிசனம் எனப்படும் இது நினைவல சொப்பனம்

ஆன்மசுத்தி

தத்துவ யான வழறில் தன்மையகல் உணரும் காவல உய்த்தறிந் திட உதிய தொனிவளர் ஞான மாகும் அத்தன்மை அறிபு மறும் அகன்றி அதுவாய் ஆன்மாத் கத்தயம் கத்த ஞானத் தொருமுதல் தோன்றும் 74

இ-ள்: தத்துவம் ஆன்வழறில் தன்மையகல் உணரும்காவல - தத்துவங்களின் தன்மையை அறியும்போது, உய்த்து அறிந்திட உயிப்பது ஒளிவளர் ஞானம் ஆகும் - அவற்றின் இயல்பை அறித்தறிப நிலைபெற்ற பொருளாகத் தோன்று வது பிரகாசம் மிக்க சிவஞானமாதும், அத்தன்மை அறியுமறும் அகன்றிட - அப்படி அறியும் முறை யும் விட்டு நீங்க, அது ஆய ஆன்மா கத்தயம் - அந்த ஞானமேயாய் ஆன்மாத் கத்தயமாய், அன்றே கத்த ஞானத்து ஒருமுதல் தோன்றும் -

விசுவநீர் ஆ. நாராயணன் - விசுவநீர்
 விசுவநீர் ஆ. நாராயணன் - விசுவநீர்
 விசுவநீர் ஆ. நாராயணன் - விசுவநீர்
 விசுவநீர் ஆ. நாராயணன் - விசுவநீர்

அப்பொழுதே அந்த நிம்மலமாகிய நானத்தகுக்கு முதலாகிய ஒப்பற்ற சேயம் தேவன்யும் என.

உயத்தறிதல் - ஊகித்தறிதல் - அனுமாவித்தல்
சேயம் - அறியப்பறும்பொருள்

தத்துவங்கள் எ - வென்றார் தனக்கு அன்னியமானவை என்றும் அறிந்து அன்றை விட்டு நீங்காது, மீண்டும் மீண்டும் தற்போது முன்னமோடு அத்தத்துவங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் கட்டுபடுவோமென்று, அக்கட்டுணர்வாகிய ப்ரபஞ்சப்பற்று, ஞானத்தைப் பார்த்து தவனவெய்யம் ஆன்மா சத்தம்வைதத்தும் தடையாயிதத்தும் ஆன்மா ஞானத்தைச்சார்ந்து ஞானமேயாய்ச் சத்தியடைவதற்கு, தந்திரமாக முன்னமோடுகூடிய கட்டுணர்வும் பரப்பற்றும் முற்றாக நிகர்களைண்டும், இதைக்குறிப்படுவதற்காக "அத்தன்மை" அறிய முடியும் அகன்றி அதுவாய ஆன்மா சத்தமாய், என்றார்.

கட்டறிவினால் அறியப்படும் பிரஞ்சப்பற்று முற்றாக நீங்க, ஆன்மா தன்செயலொன்று மிக்றி, தந்திரமாய் தோன்றாது, திருவநளையே தராமகக் கொண்டு அவ்வருளில் அடங்கி நின்றல் ஆன்மா அத்திரியாதும், இது நிம்மல: சுழுத்தி பெண்ப்பறும்.

ஆன்மாவின் அறிவு இல்லை, பெயல்கள் தொழிற்படாதிருக்க அவ்வான்மாவோடு கூடிய அருள் சத்த ஞானம் எனப்படும். அந்த ஞானமே தானாய் ஆன்மாய் அத்திரியடைய, அப்பொழுது அந்த சதவையத்தகு முதலாகிய சேயம் தேவன்யும் உறையரும் உணர்வு மன்றி அதன் முதல் உள்ள தென்றிங் கணறவதென் எனவில் அண்ணல் அருவெறு மகவே யன்றி நிறையொளி முதல தன்றி நிறையா நிமல என்கும் இறையவன் முதல வன்றன் இவங்கருள் சத்தி யாயும். 74

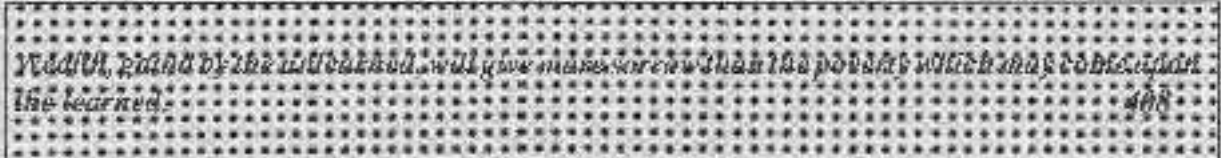
இ-ள்: உறையரும் உணர்வு மன்றி, அதன் முதல் உள்ளதென்று இவ்வு அறையவது எனினில் - ஆன்மாவிடத்தற் பொருந்தியிருக்கும் ஞானம் மாத்திரமன்றி அதற்கு முதலாகிய சேயமும் உண்டென்று இவ்விடத்துச் சொல்லத்தன்னை யென்று கேட்பால், அதுவே ஒன்றால் தான் எனும் அந்த ஞானமே ச்வனூடைய அருளென்று சொல்லப்படும், அன்றி - அத்தன்றியும், நிறையொளி முதலாக இன்றி நின்றி - நிறையத்த ஒன்படைய அதற்கு முதலாகிய சூரியனின்றி நிலைத்து, நிமலன் அதுதம் இறையவன் முதல் - நிம்மலனாகிய சிவன் முதலாகும், அவன்தன் இலங்கு அறன் பத்திரியாமே - அவன்டத்து விளங்கும் அருளை அவனூடைய சத்திராகும். அதனால் ஞானமாகிய சத்தியும் தனக்கு முதலாகிய சிவனைபின்றி நிலைத்து வரு.

"அதனால் ஞானமாகிய சத்தியும் தனக்கு முதலாகிய சிவனைபின்றி நிலைத்து" என்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

சுவசங்கிராந்த வாதிகள் ஞானமேயன்றி அதற்கு முதலாகிய சேயம் என்பதொன்றில்லை யெனவும் ஞானத்தோன்றிய போதே ஆன்மா அந்த ஞானத்தடன் கூடி ஞானமேயாய் நிற்குமெனவும் கூறனர். அவர்களது கூர்மை யுடைய "இறைவன் முதலவன்றன் இலங்கருள் சத்திரியாமே" என்றார்.

ஞானமே சேயத்தைக் காட்டும்

சத்தமாய் சத்தி ஞானச் சுடராகும் சிவமொழிந்தச் சத்திதான் இன்றும் முன்னைத் தகலினை மலங்கள் வாட அத்தனை கருணும் என்கும் அடைந்திரும் திருள் அகற்றி வைத்திரும் திரவ் காட்டும் வளரொளி போலம் யுத்திதே. 75

இ-ள்: சத்தியம் சத்தி ஞானம் அறமும் - நிர்மலமாகிய அந்தச் சத்தி ஞானப்பிரகாசமாய் இருக்கும், அச்சத்தி சிவம் ஒழிந்து இன்றாம். அந்தச் சத்தி சிவத்தை விட்டு நீங்கி நிற்காமல் பழையவையே அடைந்தீரும் இருள் அகற்றி வைத்தீரும் இரவ் காட்டும் வளர் ஓளி போல் - வெவ்விடத்திலும் செய்ந்தருக்கின்ற இடவள நீக்கி வைக்கின்ற ஹியவைத் காட்டும் மீசுந்த சூரியப்பிரகாசத்தைப் போல, முன்னை துகளியில் மலங்கள் காட்டி - துணாதிபே அழகியவைப் பற்றியிருக்கும் இழிந்த மலவளை ஒழித்து, மகிழ்ந்தே அத்தவள ஒரு னும் மகீழ்ச்சிபொடு சிவப்பவைய் காட்டும் என.

இப்பொய்யளில் வறும் உவமான உவமையாய்

உவமானம்	உவமையம்
சூர்யன்	சிவன்
சூரிய ஓளி	சத்தி
இருள்	மலம்

சூர்யனைப்பின்று நிர்மலமாட்பாடு சூர்யவொளி இருவள நீக்கிச் சூரியனைக் காட்டும், அதுபோல, சிவத்தைப்பற்றி நிற்காமல் பழையவையிபிரகாசமான சைவநீதி, மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தைக் காட்டும் என்பது கருத்து.

ஆன்மசத்தி

புகலரும் அசத்தர் தம்பால் பொருந்திய அலகை பேபோல் அகிலமும் உணர்வுகள் அந்நனாயிர் மேவ லாலே சகலமும் நிகழவேண்டும் தலைவன் ஐந்தொழிலுந் தானே இசைந இயற்றல் வேண்டும் என்றது நன்றி மின்றே 76

இ-ள்: அசத்தர் தம்பால் புகலரும் அலகை

பொருந்திய போல் - கணிப்பற்றவர்களிடத்திலே சொல்லுபவர்க்காய் வலியுடைய பேய் பொழுத்தி னாற் போல, அகிலமும் உணர்வும் மலம் மலம் அந்நன் உயிர் போலாயிலே - என்ன மற்பவராகிய சிவ பொருடானுடைய அந்நன் ஆன்மனைப் பொருந்தி தலைவன், சகலமும் நிகழ வேண்டும் சிவனுக்குரிய வன் குணங்களும் அந்நன்மையிடத்தில் விளங்க வேண்டும், தலைவன் ஐந்தொழிலும் தானே இசைந இயற்றல் வேண்டும் - முதல்வன் பெய்யும் ஐந்தொழில்களையும் அடியா மறுபாடின்றிச் செய்தல் வேண்டும், என்றது நன்றி மின்றே என்பது சொன்னது நன்மையுடை நிகழும் என.

போலப்பிரகாசப்பட்டவனிடத்திலே அப்பேயின் குணங்களும் செயலும் விளங்குவது போல், சிவனான பதிந்த அழகியளித்திலே சிவனுக்குரிய குணமுந் செயலும் விளங்குமென்ப - சம்பம சாத்திகள், அந்நன்மையையைய மறுத்து சகலமும் நிகழ வேண்டும் தலைவன் ஐந்தொழிலுந்தானே இசைந இயற்றல் வேண்டும் என்றது நன்றி மின்றே" என்றார்.

என் குணங்கள் தன்மைத்தனாதல், ஆயவடம் பின்வாய்தல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்று முணர்த்தல், இவன்புகளை பாயவ்வனிவிங்குதல், போருளுடமை, முடிவீன்றறனுடைமை, வரம்பு வின்பமுடைமை.

மீதநீ அடுத்த இதழில் தொடரும் .....

வினாக்கள்: 1. ஆன்ம சத்தி என்றால் என்ன? 2. சத்தி என்றால் என்ன? 3. சத்தி என்றால் என்ன? 4. சத்தி என்றால் என்ன? 5. சத்தி என்றால் என்ன? 6. சத்தி என்றால் என்ன? 7. சத்தி என்றால் என்ன? 8. சத்தி என்றால் என்ன? 9. சத்தி என்றால் என்ன? 10. சத்தி என்றால் என்ன?

அன்பு - அன்பு

முதுகவே மரமகாதன்

அன்பு + அன்பு = அன்பு, அன்பு + அன்பு = அன்பு

காதல், நேயம், நேசம், நூர், சும், உபரம் என்னும் பெயர்கள் அன்பையே குறிக்கின்றன. இப்படியோகங்களுடன் பாசம், பட்சம், பிரியம் முதலியனவும் அன்பை வெளிப்படுத்தும் பிரயோகங்களே அன்பையே சுட்டி நின்று வாதல் என்பதும் இதன் ஆர்விலத்தில் LOVE என்று பேசப்படும் பொல்லாக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது ஆண், பெண் இவையிழைச்சின் கருதுபொருள் அன்புடையாகப் பொய்ச் சூ. எனினும் அன்பின் வெளிப்படாட்டைப் பரிசீலிக்கும் பதமே மாதல். இக்காதல் உடல் உறவன்றி இரு சம உள்ளங்களின் இணைப்பே காதலாய் வருகிறது. ஒப்பீடுமாதலாக அன்புட நெஞ்சம் ஒன்று கருது இல்லறமும் இயல்பும் காக்க சது ஒரு குறிப்புணர்வாகும். சொல்லப் பெயர் நீ போல் அன்புட நெஞ்சம் ஒன்று கருதுவதே என்கிறார் சங்கக் காலக் கவிஞர். ஒரு இன்ப உறவுள்ள கருதினப்பு உறவுவல் என்ற பெயர்ப்பாடெல்லாம். மனிதக் காதலையும் விஞ்சி தெய்வீகம் வாதலார் பெரும் பேரின்பம் மானவார். உடல் உறவு விரிநின்பம். சன்னேர்ப் பயனுண்டது. உயிரோடிணைந்த பேரின்பம் என்றாயிரா பேரின்பமளிப்பது சிற்றின்பம் தற்காலிகமானது. பீடையப்பயது நிடிவாதது. பேரின்பம் என்றும் அறிபா இறைவனை அன்பளிப்பது. யுப்பரிணாதது. நாயது. எனவே அன்பின் பரிமாணம் வந்தகையது என்பதை இதனால் உய்த்துணரலாம். மனிதம் கடந்து சிற்றாயின் சேர்க்கை யார் காதல் மயமானது. இரு சிட்டுக்கள். இரு வாய்ப்பாட்கள், இரு அன்றிகள் இசுக்கு நீதர் சலம். நாயும் சேயர். பசுவும் கன்றும், பிள்ளைப் பிச்சுகளாய், திசுருகின்றன. அன்பின் இணைப்பே இன்புலகம். அன்பும் இன்று அன்பு வரவண்டு அன்பு வாரக் காணலாம். அருக்காரக் மனத்தையப் பொறுத்தவரை மனிதர், மானிடம். மனித பேயர், மாதர மரணக்க வாழ்கின்றது. இதையே மனித நேயம் பட்டுப் போக. மானு வாத்வு மெட்டுப் போக எனக் கவிஞன் வர்ணிக்கிறான். இன்று

துட்டத்தால் இல்லாத மனத்தன்மே மரமகாதன் படுகிறது. காதலர் இருவர் கருத்தொருமீதும் அருவடி மட்டிகே இன்பம் என ஆண், பெண் உறவின் பக்குவம் பார்ப்பு போசியலர் ஒளவையார். காதலாசிக் கசீந்து மெய்வி மல்கி, ஒருவார் தலை நன்பிளறிக்கும்புது நாதல் மயம் நரச சிவப்ப எனச் சாந்துப்பின்னையும். கால முண் ப கவே காதல் மெய்யும்கின் எனப் பெருந் துவறுப் பின்னையும் திடுவாய் மனந்துள்ளனர். அன்பை ஒரு மரமகவே மனிதம் போற்றிபது நினை பிரிபா நிதுபங்களின் (உள்ளங்களின்) தெகிருச் சியே அன்பு. இது ஒரு பண்பு, குணம், மனிதர் பண்பின் வெளிப்பாடு. மட்டுமல்லமன்பதை யின் சொத்தமாய். மனிதர் பண்பின் முதுமொம் அன்புதான். இத்தப் பண்பு நினைந்து வழிபவல் மனிதன். அன்புடையவன் அன்பன். ஆண், பெண், குறந்தை, குமரன், முதியார் இணையார் யாவர்கும் இது பொது. பிணித்து வைய்திற்ப்பு தார் இதுதான். அன்பு ஒரு அருக்க முடியாத வரவேலை சுயீறு. சுமுடியாம்கையே அன்புக்கயீறு ஒன்றாய்க் சாது வைத்தருக்கும். இது அன்புதான் மனிதம் மல்கு வகடு சின்னாபின்னம் தான். அன்பென்றார் பிடியன் அன்புடும் மலை இறைவன்.

அன்பு ஒரு குணம் பெயர். அன்பு, அன்பு தொழிற் பெயர். அன்பு கொடல் மனிதம் கெடும். அன்பு இதில் வரும் நாயர் மல்கிழகரம். அன்பு இல்லாமற் போய்தல். ஒழித்தல், சங்காரம் என அர்த்தப்படும். இறைவனது ஐந் தொழில்களில் ஒன்று அழித்தல். அழித்தல் கொடி நாயர் வரும் சொல். அளித்தல் என்றார் மோடுதல் என்றே கருத்து முற்றொடர். அன்பை இல்லாயர் சொகிறது. கெடுக்கிறத்பிள்ளது அன்பின் பட்சம் ஒரு பொருளை நினைவாக வழங்குவதை விளக்குகிறது. இது அன்பின் பரிசு. நிலையான சின்னம். இறைவன் வரங்குவது முத்திபரிசு. இரு உள்ளங்களின் பரிசு முடியப் பிணைப்பை வெளிப்படுத்துவதே அன்பளிப்பு. முனையது அன்புச் சங்கிலியையே அறுத்

என்பதனாலும் அடிமையில் அருள்பிரிந்ததால் அருள்
 கொண்டும் அன்பின் தருவி என்பதனாலும் அறிவு
 எனப்பெற்றிருக்கின்றார். எனவே அன்பிற்கும் அருளை
 இல்லாவிடின் ஆனால் தனிமேல் அன்பு வைத்தாரின்
 துன்பத்தைக் கண்டால், அன்புடைமயங்களின்
 கண்ணிற் அளர்சுகாது உள்ளன்பை வெளிப்படுத்த
 ஞம் என்கிறது வள்ளலார் மயமொழி.

**அன்பிற்கும் உலகியோ அடைக்குத் தாழ் ஆர்வலர்
 புகழ்வீர் புகல் தரும்**

அன்பில்லாதவர்கள் மயமயம் மனமய
 வர்களாய் இருப்பர். துன்புடைமயம் பிரிந்துகூத்
 தம் என்பையும் கொடுப்பர்.

**அன்பிலவர் உலகமும் தமக்குரியர் அன்புடைமயர்
 என்பும் உரியர் பிறர்க்கு**

இவ்வாறு அன்பின் சிறப்பு பன்னகையால்
 பெறப்பட்டது என்பதைக் குறும் ஒவியம் இரத்தாகக்
 கூற்றும் குறும்புகர்கள் அன்னையினும்
 போக்குவிறர்கள் அன்புக்கே அன்பில்லாத உயிர்
 இல்லையென்பது கூற வாய்தல் வரண்ட நிலத்தில்
 எதற்குப்போன மரம் தளிர்த்துநர் போன்றது. பட்ட
 மரத்திற் பசுவை இடங்காது தளிர் எழியவும்
 மாட்டாது. எனவே இவ்வாறும் நல்லற மரம்பட்டியை
 அன்பு நல்ல பாசனமாம்.

**அன்புத்தலிலவா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
 வந்தல் மரத் தளிர்த்தற்று**

இந்த உடம்பு வெறுந் போர்வையாக அமை
 யாமல் அன்பை முதன்மைபாகக் கொண்ட
 தென்னதை நாமுணர்ந்து நடத்தல் வேண்டும்.

**அன்பின் வழியறு உயிர் நிலை அத்திலார்க்கு
 வன்பு தோல் போடுத்த உடம்பு**

அன்பை விட்டால் வாழ்வு செழிக்காது.
 புகளை முக்காது. எனவே சான்றானமைக்கு
 துணைகள் ஐந்து அதிலொன்று அன்பு.

அன்பு நான் ஒப்பரவு மண்ணோட்டம்
 வாய்மையோடு ஐந்து வால்புறியதான்.

திவ்விய திருவாய்மம் சர்வம் அன்பு மயம்
 என்ப போகுகிறது. இறைவனையே அன்பாகக்
 கண்ணிர் தாயுமானவர். மணிவாயவர் அன்பை
 அழகுநல் மிக அன்பு தீர்ந்த அன்பு என்பார்
 கின்றார்.

போற்றி வன்றும் மறண்டும் புகழ்ந்தும் நின்று
 ஆற்றல் மிகுதவன் பாலவழிக் கின்றுவேன்
 ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறும்
 கூற்ற மன்னதொர் கொள்கைபென் கொள்ளையே

தீர்ந்த அன்பாய அன்புக்கு அன்பினும் தன்புமொற்றி
 தீர்ந்து வென்போ ம்மை ஆட்கொண்டுகளும் பெருவு போற்றி
 னறந்த நஞ்சயின்று வானீரைக்கமுதல் வன்னல் போற்றி
 ஆற்றத் தின் பாதம் தாமெற்றத் துறவி வேண்டும் போற்றி

இவ் வழியினால் வலுவைக் குதிஎரச் சவியாக
 விஞ்ஞானம் களித்தது. Man Power, Time
 Power என்று அன்பிற்குள் இன்றைய கணிப்புகள்
 இப்படி உயிர்த்தோடு ஒன்று உறவாடுவதும்
 அன்பு என்னும் பண்பு ஆற்றல் மிக அன்பு எனத்
 கொடுக்க காடுகிறது. இவ்வாற்றல் தெய்வத்
 தையே நம்பினார் போ வைக்கிறது. இவ்வாறான
 மும் பன்னகை அளரக்கிறது. ஒரு குழந்தையின்
 சக்தி போது அன்புக்கென்றாருக்கும் அன்பு
 மொழி அன்னையின் மனவையே மின்னி விடுகிறது.
 அன்புக்கு எல்லையே திவ்வை. அன்புநல் மிக
 அன்புமயமு இவ்வாறானவையே இவ்வாறு வைக்கிறது.
 தீர்ந்த அன்பு முதிர்ந்த முற்றிய கணிந்து அன்பைக்
 கோடி காட்டும் பிரியோகம். சீசுக்கிரார் இறை இற
 வாத இன்ப அன்பு என வர்க்க்கிறார். அன்பை
 எடுத்துள்ள கண்ணிவர் நிலைபைத் தன்னோடு
 ஒப்பிட்டு மாணிக்கவாசகர் பாடிய மால் ஒன்று
 அன்பை உரைத்துக் காட்டுகிறது.

கண்ணியகன் ஓய்தோர் அன்பின்மை கண்டபின்
 என்னப்பன் என்னெய்தில் என்னைபும் ஆட்கொண்டுகள்
 வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்று வான் கருணைச்
 கண்ணியி போள் திறுறறிகெ சென்றாதாய் கோத்தும்

இவ்வண்ணம் சமுதாய இயலிலும், உயிரின
 இயலிலும், தெய்விய தெய்வியிலும் சுரந்து நிற்கும்
 அன்பை மனதும் விழுவதால் என்னையும் என்னையும்
 இதமமுள்ள ஒவ்வொரு வரும் சீர்தீர்த்து அன்பு
 செய்கோம். அறாசுகங்களினின்று மனிதத்தை
 மீட்டு அன்பு நிபாய்ப்பி அன்பைவரும் ஒரு சுகா
 மாய் வாழ ஒன்று கூடுவோம்.

ஆள்காட்டி விரலா மட்டும் விடையும், மற்ற
 விளக்களை யடக்கி இருக்குமறு கையை வைத்
 திருப்பவரும், இடது முழங்காலை யடக்கி
 வைத்துய்யொன்றி, மயங்காலை வளந்துக்
 கொண்டு நிற்கவருமான "முண்டி" என்றும்
 துறாரபாலகறு அமைத்து வணிக வேண்டும்.

**அம்பிகையின் தேவாலயத்தில் வரம
 யாகத்தில் கோயில்துவாரசக்தி உருவம்:**

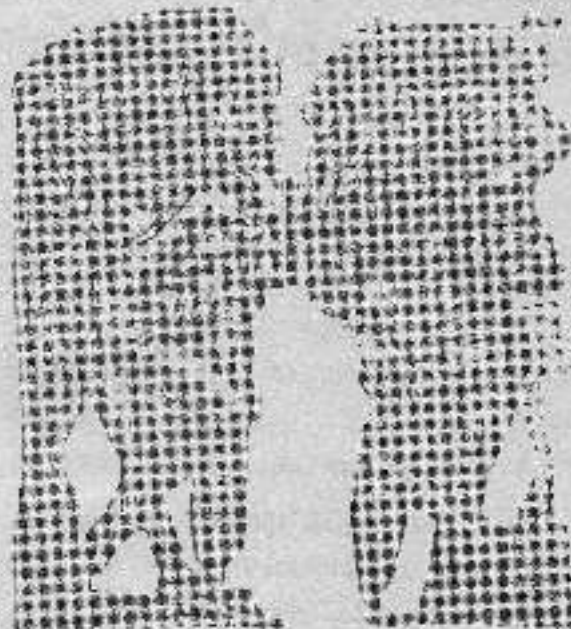
"சிந்தூரவண்ணம் ஜடலம் தலிநீர்தாம் பத்யம் காம!
 தருத சுவாமி கேடம் தம் குஞ்சிதாங்கிரி ஸரோருகாம்!!
 ஸர்வாலங்கர ஸம்புத்தாம் த்வரசக்த்யாக்ய போகிவீம்!
 தேவீ யந்திர வாயாந்த நிலயாம் யோகிதீம் பஜே!!"

சிந்துரம் போன்ற சுவர்பு கோனிபுடையவற்றும்,
 ஜடலையுடைய பாலனும் பத்ய மீ த்தில் இருப்ப
 வளும், சூலம், கத்தி, கேடயம் இவைகளைக்
 கைகளில் வைத்திருப்பவரும், மொஞ்சம் வளைந்
 திருக்கும் படிமான நிலையில் இருக்கின்ற இடது
 முழங்காலையுடைய பவளும், தாமரை மலர் போன்ற
 பாதுகலையுடைய பவளையும் ஆரணங்கள் நல்ல
 அலங்கரிக்கப்பட்ட வளையும், அம்பிகையின் திருக்
 கோயிலின் வாசற்படிமேது இடதுபுறம் இருப்ப
 வற்றான "யோகினை" துவாரசக்தி அமைந்து
 விவங்குவாள்.

**அம்பிகையின் தேவாலயத்தின் தெட்சிப
 யாகத்தில் கோயில்துவாரசக்தி உருவம்:**

"கிரிவீம் தலிநீர்தாம் தாம் கர்ணாபுரண பூஷிதாம்!
 தழ்வீதீம் சுபாமனா மிஷத குஞ்சிதாங்கிரி ஸரோருகாம்!
 பத்யாஷஸ்தாம் தலியாங்கீம் ஸர்வாலங்கர ஸம்புத்தாம்!
 தேவீ யந்திர தகூஸா த்வரசக்த்யாக்ய கோகிவீம்!!"

கீர்டமணிநிழல்பவளும், இரண்டு கண்களை
 புடைபவளும், பந்தர ணும் காதணிகளால்
 அலங்கரிக்கப்பட்ட வளும், வில்லைக் கையில்
 ஏந்திநிடுப்பவளும், கருமை நிறம் கொண்ட வளும்,
 சற்று வளைந்திருக்கின்ற வலது முழங்காலை
 உடையவளும், தாமரை மலர் போன்ற பாதுக

களையுடைய பவளையும், பத்யாவத்தில இருப்ப
 வளும், அழகான சரித்தையுடையவளும், நளித
 அலங்கரிக்கப்பட்ட வயும், அம்பிகையின் திருக்
 கோயில் வாயிலின் தெருகுத பிம்பின் இருக்கின்ற
 "சோயினி" என்ற துவாரசக்தி அமைந்து விளங்
 கதல் வேண்டும்.

**அம்பிகை ஆலயத்தில் கி. துயறத்தில்
 விளங்கும் 'ஜபா' துவாரசக்தி உருவம்:**

"ரக்த வர்ணம் தலிநீர்தாம் ஸ பத்யாம் பீமகிர்ணாம்!
 கிஞ்சித குஞ்சித வாயாங்கிரி ரூஜஸ்த்தகதிணய கிரகாம்!
 ஸவ்ய ஜஸ்தத்த தாலம் தம் தம ஹஸ்தத்த கேடயம்!
 ஸர்வ பரண ஸம்புத்தாம் ஜடயம் ஸவ்யஸ்திதாம் பஜே!!"

சிவந்த மேனிமையுடையவளும், இரண்டு
 கண்களையுடையவளாயும், தாமரை மலரையு
 டையவளும், பயங்கரமான சரித்தையுடையவ
 ளும், சற்று வளைந்திருக்கின்ற இடது முழங்காலை
 யுடையவளாகவும், இறாட அமைந்த வலது
 காலையுடையவளும், நின்றி கொண்டிருக்கார்
 இவ்வாறு இடதுகரத்தில் கத்தியும், வலக்கரத்தில்
 மேடமூர் காணப்படும். சர்வபரணங்களைக்
 குடிய இவளை திடம்பக்கத்தில் அமைத்துக்
 வேண்டும்.

சிவசக்தியை ஆவணத்தின் வலது பூதத்தில் விளங்கும் "விஜயா" சுவாமிமகதி உருவம்: "சுயமங்கலம் உக்ய த்வஷ்ட்யம்ச கீர் மஜுநர் விஜயி கங்க கேடக ஹஸ்தம் தாம் வரவாரண புவிதாம்! தரகுஞ்சீத தகூலங்கீரீம் புஸ்தீதவாமங்கீரீகாம் கபம்! தகூலவார ஸந்திதாம் தேவ்யா: மத்திரி விஜயம் பஜீரீ!"

சுருணம் நிறம்புகொண்ட வடிவம், கோணர்ப்பு கவளையுள் பவனும், கீர்ட மது பக்கைத் தரித்திரும் பவனும், கங்கம், கேடயம், இவையகளைக் கங்க வில் வைத்திருப்பவனும், ஆபுரண மகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வடிவம், சற்று வளைந்து வைத்திருக்கின்ற வலது காலால் உடையகனும்; நன்னமணம் செய்யவருமான "விஜயமயை" வலது பக்கத்தில் அமைந்தல் வேண்டும்.

வலது பூதமுள்ள சுவார உருவமையி:

"கனகர சீதசோமீ கோ தண்டெள சதசேஷ ததிதரகரபேர தீக்ஷண கடக சதா ச! த்ருதகப ககூத்ரா தகூபாதலஸ்திதா ச கனகமணி விபூஷ குஞ்சீதோ வாம பகவங்கீரீ!"

சுவரணத்திலால் செய்யப்பட்ட ஆம், பிரகாசிக்கின்றநாமன் கபீரீ, தண்டம் இவைகளை வலது கைகளிலும், கங்கம், கதை இவைகளை இடது கைகளில் பெறுகும்பவனும், இடையில் ஆழமான கடிருத்திரத்தையம் (ஒட்டியானம்) கொண்டிருப்பவனும், இடது காலால் சிறிது மூ கம்பும், வலது காலால் ஊன்றும் நிற்பவனும், கவர்ண மணிமயை மாலைமைய அணிந்திருப்பவனும்

துவாரசக்தியை வலதுபுறம் அமைந்தல் வேண்டும். கிடதுபுறமுள்ள சுவாரசக்தி உருவமையி: "கனகர சீத சோமீ கோ தண்டெள சவாமீ ததிதர கரபேர: தீக்ஷண கடக சதா ச! த்ருதகபகடி சூத்ரா வமயாஸ்திதா ச கனக மணி விபூஷ குஞ்சீதோ தகூலங்கீரீ!"

சுவரணத்திலால் செய்யப்பட்ட ஆம், பிரகாசிக்கின்றநாமன் கபீரீ, தண்டம் இவைகளை இடது கைகளிலும், கர்ணமயான கடகத்தையும், கதை மையும் கொண்டவனும் இடையில் ஆழமான கடிருத்திரத்தையுள் பவனும், இடது காலால் சிறிது மடக்க்பும், வலது காலால் ஊன்றும் கொண்டும் நிற்பவனும், கவர்ண மணிகளால் மாலைமைய அணிந்திருப்பவனும் சுவாரசக்தியை இடது புறம் அமைந்தல் வேண்டும்.

12 பக்கத் தொர்ச்சி

ஆணால் மீண்டும், மீண்டும் இவ்வாயு வராமல் பார்க்க வேண்டும்" நிரானமாக டாக்டர் கூறினார். "டாக்டர் நாமங்கள் வளை செய்யவேண்டும், கொல் லுங்கோ" பரமபுரணி கமலம் கேட்டாள்.

"அம்மா தவற மகளை, அமையடியாக வைத்திருக்க வேண்டும். தேசாளிலையல் யோபிப்பது, பிறநுள் தர்க்கம் செய்வது, உரக்கக் கத்திப் பேசுவது எல்லாம் மீண்டும், மீண்டும் திரத்த கடிருத்ததைக் கூட்டுந். பவந்தைய அமையடியாக வைத்திருக்க வேண்டும். நறு முக்கம், துயிர்நனை, தியானம் என்பவற்றில் சடுபட்டுக் கொள்ள, மீளம் என்பவற்றையுத் தவிரக்க வேண்டும். டாக்டர் உ

நாமமான அங்கவரையுடன் நீண்ட அறிவுரைகள் கொல்லிக்கொண்டு சென்றார். பெய்ஷா, ரியாது காணம் மண்களில் இருந்து கண்ணிர் ளடிய துலைதவிந்து நின்றுள்.

கண்ணிடுத்த உருத்திரமூர்த்தி டாக்டர் வர்த்தையுள் மாதல் விடிந்திருக்க வேண்டும். தகவது முற்றீகாபுறம், சிவநாம் தன்மையையும் குடியாளி யாகவி மஹாவர்கள் இதயத்தைமும் புண்படுத்தி விட்டாத உ வர்த்திர, தனி சிறுந்ததைக் கை வீடுவது எல்லாருக்கும் நன்னை பயக்கும் மன்பதை உணர்ந்து கொண்டு, பட்டில் இடுந்து எழும்ப முயற்சி செய்தார்.

என்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

சைவபூஷணம் தமிழ் விளக்கம்

- 36. சந்திர என்னும் அம்சபட்சிக்ரு பான்திரமும் கிரியையயாசிய இரண்டும் சிறமாதும் அமுலால் ஆகமத்தில் அற்றலும், மிரணம் செய்வதல் அயற்குறும், சிவனிடத்தும் குருவின் தந்தம் பச்சிசிரித்தையும், உயர்ந்தியும், சகல உயிர்களிடத்தும் கிருபையும் அவை ஜனங்களுக்கும் நிர்ப்பமான வாயுமும், நல்ல வாயிந்தாயமும் இவ்வீடு சாயத்தியமும், அங்கங்களில் குற்றயின் இலக்கணமும், பரிணா வயதிற்கு பெரிய பெளவனமும் உயர்வகன் சந்திரமாவன் அவனை சிவசுடி செய்விப்பதற்கும் குருவாவன் என்க.
(அ-அக) அசந்திர இலக்கணம் இதுவென்று கூறுகின்றார்.
- 37. உலகத்தில் சில அயிர தந்திர மிரிய சமூகங்களையும் நல்ல அயிர்வாயுயாசிய பரம் பரிபாச உபதேயங்களையும் சந்திர முகமாகக் களவிலும் அயிர்வாயுய ஆற்றல் இல்லா திருக்கவும், வாயிற்றைப்பதல் காரணமாக பிறர் பரிமீக்கும்படி ஆசனங்களாகத் தந்தியும் கொண்டு கோத்தலும் சொல்லும் நல்லவர்களிடமே வாயிர், சிவசுடிகளுடைய பொருள்வணைத் திருபுகளிடமே அயமீத்தலே அன்றி அவர்களின் மனதிற்குத் துன்பத்தைப் பட்டு பண்ணுவார்கள் இவர்கள் அசந்திர என்வ.
(அ-அக) நம்பவணக்களில்க்கமயிது பரிணா கூறுகின்றார்.
- 38. நன்மாளாயகலுக்கு அனைக நல்ல சூனங்கனிந்தல் வேண்டும். அவற்றுள் பதின்மூன்று குணங்கள் மிகமீறானவை அனை வருமாறு, தெய்வம் உண்டு என்னும் திடபுத்தி, சிவனிடத்தும் சிவவாயுபரிடத்தும் அன்புணமை, சமயத்துறையும், சிவத்துறையும், குருத்துறையும் மிகளான, அந்நவாசிய பரிபாலனம், கோபமில்லாமம், தன்னிடத்தள்ள குற்றத்தைப் தெரிதல், ஆசிரியரிடத்தள்ள அன்புணமைத் தெரியாமம், ஆசிரியரிடத்து அன்புணமை செய் நன்றி, தீயவ ரோடிணங்காமம், விவேகமுண்டமை என்பனவாம்.
(அ-அக) சிவசுடிகளின் பெயர் பதின்மூன்று என்று கூறுகின்றார்.
- 39. அந்நவாசிகள், பாலகன், நிராதாரி, பிரமபதி, அயபுகன், சியாவகன், பாலகன், அருமதி தாமசன், சத்திர பிருத்த, பெளமியும், வீசுபதி, காலவன் எனச் சிவசுடிகள் பதின்மூன்று பரிவிவர் அனை ரென்று மத்தக பரிமேஸ்வர ஆகாத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
(அ-அக) சிவசுடிகளையெல்லாம் இலக்கணமீதுவென்று கூறுகின்றார்.
- 40. சாதியினாலே பெரியவணாயிருந்தாலும், இழிந்த கொடுமையுடையவனாயும், அவ்வகையுள் வந்ததையையும் விரகிறவனாயும், ஆசிரியர், தாய், தந்தை, மூத்தோர் சிவவாயுபரி ஆசிய இவர்களிடத்தல் பக்தி இல்லா தவையுள், ஸர்க்களாயும், கோரமாயும், விவேகமில்லாதவனாயும் தவிர்ப்புடையும், புலாடிணங்களையும் உள்ளவன் வாயுமும் சிவதீசைக்குரியவையால் பொருளாயால் இவனுக்குச் சிவதீசை பெருகளைப்பின், செய்துவைத்த வருஷம் பெற்றுக் கொண்ட சிவசுடிகளும் ஆசிய இருவரும் மிகத்திற சிடப்பார்களென்று காமிகமென்னும் ஆகமத் திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (40, 41)
(அ-அக) சிவசுடிபெறுதற்குரியவர் இவ்வெனக்கூறுகின்றார்.
- 42. சிவசுடிபெறுதற்குரிய அயிர்வாயுபரி வவரெனில், வித்தை, தயக என்னும் இந்த இரண்டும் வையித் தில் விளங்குகின்றவனே, அவனை அயிர்வாயுபரிபென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாயுபரி வேறுமாதிரி அயிர்வாயுபரி சொல்லியிருக்கின்றது, அவற்றுள் வித்தையாவது, நித்திய அயிர்வாயுபரி பெருங்களின் ஞானத்தை உயிர்வாயுபரி சுகத்தைத்தரும் கள்வியம் தபாவது, நித்திய அயிர்வாயுபரி கூடி அவ்வாயுபரி அதிசயிக்ரும் வண்ணம் ஒருகும் நல்லொழுக்கமாம் என்க.
(அ-அக) கரமங்களில் நிர்வாகக் கூறுகின்றார்.

மிகுதி அடுத்த இதழில்...

விடுதலைப் போராட்டம்: வெள்ளை வாரத்தின் குறிப்புகள்

கி.பி. 2003 ஆவணி

01	18-08-2003	திங்கட்கிழமை	மாதப்பிறப்பு
03	20-08-2003	புதன்கிழமை	கார்த்திகை விரதம்
10	24-08-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	ஆவணி ஞாயிறு
08	25-08-2003	திங்கட்கிழமை	பிரதோஷ விரதம், செருத்துணையார் குருபுஜை
09	26-08-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	புதற்குழையைப் குருபுஜை, அழிபந்தர் குருபுஜை
10	27-08-2003	புதன்கிழமை	அமாவாசை விரதம், கிளையான்குடி மாறர் குருபுஜை
12	29-08-2003	வெள்ளிக்கிழமை	மறை ஞான சம்பந்தர் குருபுஜை
14	31-08-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	விநாயகர் சதுர்த்தி விரதம், ஆவணி ஞாயிறு
15	01-09-2003	திங்கட்கிழமை	ரஷி பஞ்சமி, ஷஷ்டி விரதம்
17	03-09-2003	புதன்கிழமை	குலச்சிறையார் குருபுஜை
19	05-09-2003	வெள்ளிக்கிழமை	ஆவணி மூலம், குங்கிலிபக்கையர் குருபுஜை
21	07-09-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	ஆவணி ஞாயிறு
22	08-09-2003	திங்கட்கிழமை	பிரதோஷ விரதம், ஆவணி ஓசை
23	09-09-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	நடேசரவேஷகம்
24	10-09-2003	புதன்கிழமை	பூரணை விரதம்
25	11-09-2003	வியாழக்கிழமை	மஹாளய பகதரம்பம்
28	14-09-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	சங்கடஹ சதுர்த்தி விரதம், ஆவணி ஞாயிறு
29	15-09-2003	திங்கட்கிழமை	மஹாபரணி
30	16-09-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	கார்த்திகை விரதம்

எங்களின்,

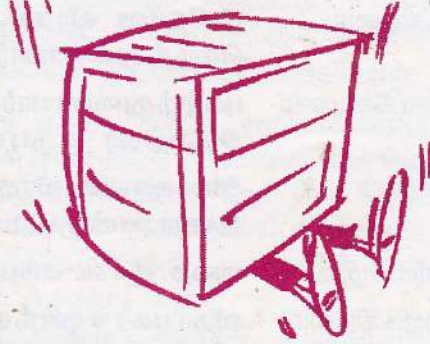
ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு வீக்கிரகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சீலா வீக்கிரகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக் குடைகள், சும்பக்குடைகள், சந்திரவட்டம், பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், கருட்டி மகர தோரணம், திரைச்சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கரிடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாகட்கியங்கள், கிந்திய கலைத்திரைப் படைத்த குத்து வீளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலைபாசி

23/1, வீவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13. தொ.பே: 478885

**People might
make boxes
the size of houses...**

**...but they can't beat
the UPS service!**

**As sure as taking it there yourself
Tel: 337773**

IML (PVT) LTD

**For All Your Courier Needs
United parcel Service
"UPS House"**

**209/2, Union Place,
Colombo-02.**

**Call us on 337773, 328793
074-721720 Fax: 434287**

Regd. No. QD/48/News 2003 இவ்விதம் சைவந்தி நிறுவனத்தினரால் லக்ஷ்மி அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு 24-07-2003 இல் வெளியிடப்பட்டது.